Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.

Termen:—*In de Stad per jaar Rds. 22 per kwartaal Rds. 5 4.—In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7, doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal.*

*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

De Zuid-Afrikaan.

Published at No. 92 Wale street, Cape Town every Monday and Thursday Mornings and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—*In Town Rds. 22 per Annum, per Quarter, Rds. 5 4—In the Country, for the two Papers) Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but when the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds. 5 4; per Quarter.*

*** Single Paper 8 pence.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein, De Hr. J. C. Hofmeyr, Burgersdorp; D Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. Th. Osterloh, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee Clanwilliam; De Hr. J. L. Knobel, Colesberg; De Hr. J. D. van Dyk, Cradock; De Hr. J. M. Johnson, George; De Hr. W. G. Zinn, Graaff-Reinet; De Hr. L. Clemens, Hottentots Holland; De Hr. N. Meyer. Ex Hartenbosch distrikt Mosselbaai; De Hr. C. W. Nelson, Knysna en Plettenbergsbaai; De Hr. M. Hamman, Malmesbury; De Hr. D. A. de Villiers Paarl; De Hr. D. Teubes, Swellendam; De Hr. P. Komten, Stellenbosch; De Hr.——Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; de Hr. F. J. Gerber, Richmond; De Hr. John Becker, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Adden, Wellington Afdeeling Paarl; De Hr. C. Beck, Lr. Worcester; De Hr. W. Moore, Wynberg; De Hr. C. W. Hutton Faure-Smith. C. A. Neser, Middelburg, De Hr. P. W. O. Auret, Robertson.

DEEL XXVII. MAANDAG, DEN 1 DECEMBER 1856. No. 2,193.

McDONALD, BUSK & Co,

LANDEN ex "Meteor," "Coral Queen" en stoomboot "Robert Lowe,"
Zwarte en California MOLESKIN
California CORDUROY
Dames goudkleur en blinkleder SCHOENEN
Do. zwarte kassimieren LAARSJES
Kinder goudkleur SCHOENEN
Do. Balmoral LAARSJES
Fancy geruite GINGHAMS
Brighton en andere HANDDOEKEN
Dames KLEEDEN, in gedrukte Keemrik, Kassimier, Muslin de Laine en Balzarine
Fluwelen Pluis en andere VLOERKLEEDEN
Madder en fancy VOERCHITS
Fancy en effen DOESKIN en BROEKENGOED
Dames Coetille en jeensche KEURSLYVEN
Ryke Zyde, gebloemde en effen ONDERBAATJES-GOED
Gemaakte KLEEDEREN, in zomer Bastjes, enz.
McDONALD, BUSK & Co.
Burgstraat.

Versche Zoetemelksche Kaas

NU LANDENDE,

500 versche Zoetemelksche Kazen.
Burgstraat. McDONALD, BUSK & Co.

RIO KOFFY,
KNOPJES THEE,
ZOETEMELKSCHE KAAS,
CHINASCHE KONEYT,
Juist ontvangen en te koop aan de Pakhuizen van
Burgstraat. McDONALD, BUSK & Co.

UNION BANK.

BERIGT AAN DEELHEBBERS.

DE Jaarlyksche Algemeene Byeenkomst van Deelhebbers, zal ten Kantore der Bank worden gehouden, op

MAANDAG DEN 12 JANUARY 1856,

Ten einde van de Directeuren te ontvangen een algemeene staat van de aangelegenheden der Bank, twee Direkteuren te kiezen, in de plaats van de Wel-Edele heeren J. C. SCHICKERLING en F. G. MYBURGH, die aftreden, volgens de 21ste Sectie der Acte van Overeenkomst en tot algemeene bezigheden.

De Stoel zal ten 11 ure worden aanvaard.

Op last der Direkteuren,
THOS. HUDSON, Kassier.
Union Bank, 27 Nov. 1856.

UNION BANK.

WORDT by deze kennis gegeven, dat om de Directeuren in staat te stellen voor de Algemeene Jaarlyksche Byeenkomst, eene naauwkeurige lyst van Deelhebbers te leggen, geene overmakingen van Aandeelen tusschen den 15den December en 12den January 1857, zullen worden geregistreerd.

Op last der Direkteuren,
THOS. HUDSON, Sec.
Union Bank, 27 Nov. 1856.

Kennisgeving.

DE Ondergeteekende, afgetreden Directeur (en nu weder verkiesbaar,) biedt zich eerbiedig aan de Deelhebbers van de UNION BANK aan als een Kandidaat voor de vacature in de Directie.

N. STENHOUSE.

Dr. Romershausens Oog Essens

DR. C. F. JURITZ & Co. hebben ontvangen per *Candace*, een versche voorraad van bovenstaande Essens ter bewaring, verbetering en versterking van het gezigt. De waarde van dit uitmuntend middel kan vernomen worden uit onderstaande certifikaten; behalve vele anderen waarmede zy begunstigd zyn geworden. Met hetzelfde vaartuig hebben zy ook ontvangen versche *Drooggeryen, Chemicalien, Essentiele Olien, Planten Extracten*, enz. enz. enz.

Stellenbosch, 5 Augustus 1856.

Aan Dr. C. F. Juritz & Co., Kaapstad,
Agenten voor Dr. Romershausens Oog Essens.

IK heb zulk eene erge obgziekte gehad, dat twee bekwame Doctoren, die ik geraadpleegd heb, van gevoelen waren dat het noodig zoude zyn het oogvlies te doen snyden, en ik verkeerde in groote vrees geheel blind te zullen worden, toen ik, als eene laatste uitkomst, toevlugt nam tot Dr. Romershausens Oog Essens, en met het beste gevolg; van hier getuig ik met dankbaarheid dat dezelve my niet alleen beveiligd heeft tegen het zekere verlies van myn gezigt, maar door een gedurig gebruik van dit uitmuntend middel, is het zelfs sterker geworden dan te voren. Ik heb dezelve getrouw gebruikt gedurende slechts 3 maanden.

F. P. BOSMAN.

Kaapstad, 19 September 1856.

Dr. C F Juritz & Co.

TWEE jaren geleden begon myn gezigt zeer te verzwakken, en dat zonder eenige schynbare oorzaak. Ik vreesde op een tyd zeer dat volslagene blindheid het gevolg zoude zyn, daar ik noch schryven noch lezen kon zonder groote moeite; noch kon ik het gelaat van een bekenden op drie of vier schreden afstands onderkennen. Ik werd geraden, na van andere behandeling gebruik gemaakt te hebben, Dr. Romershausens Oog Essens te beproeven, waarvoor gy de agenten in deze stad zyt, en het verheugt my te kunnen zeggen dat van den tyd dat ik begonnen ben dezelve te gebruiken, ik er merkbaar uit van getrokken heb; myn gezigt is langzamerhand verbeterd, en hoewel misschien niet zoo goed als hetzelve eenige jaren geleden geweest is, acht ik het bykans zoo goed als dat van vele personen van mynen ouderdom. Ik schryf dit geheel en al toe aan het gebruik van dit kostbaar water. Gy hebt volkomen vryheid naar my te refereren voor de waarheid van deze opgaaf.—Ik ben, enz.

JOS. PYBUS.

20 Rds. Belooning.

GEDROST, des Ondergeteekendens genapprenticeerde Hottentot met name ABRAHAM, cirka 15 jaren oud, kort en gezet van postuur en geel van kleur; was gekleed in blaauwe fluwelen baatje, bonte broek en liporno hoed met blaauwe sluijer. Die hem by den Ondergeteekende of in een der gevangenissen bezorgt, zal bovenstaande belooning ontvangen en die hem ophoudt in regten worden vervolgd.

A. W. LOUW.

Houtbaai, 24 November 1856.

50 extra vette Slagtossen,
28 gedresseerde Trekossen,
6 Trek en Rypaarden.

DE Ondergeteekende zal op **Morgen**, DINGSDAG, den 2den December, publiek laten verkoopen, bovengem. getal Ossen en Paarden, ter plaatse van den Heer A. DE WAAL, Joostenberg.

S. VAN NIEKERK.

D'Urban, den 22 November 1856.
De heer D. A. DE VILLIERS, Afslager.

500 Extra vette Kaapsche Schopen,
150 Dito Merino dito,
50 Dito Kapater Bokken.

OP ZATURDAG den 6 December aanstaande, zal de Ondergeteekende ter zyner plaatse aan de Paarl, publiek laten verkoopen, bovengemeld getal Schapen en Bokken, de beste die in Hantam te krygen zyn.
Alsmede 1300 voeten Dennen duims Planken, 1 nieuwe kap Paardenwagen, 6 Buikplanken van 15 voeten lang.

A. J. LOUW, Wz.

Paarl, 25 Nov. 1856.
De heer D. A. DE VILLIERS, Afslager.

MORGEN.

WELLINGTON.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN
TWEE FRAAIJE
Onbebouwde Erven.

Op Morgen, (Dingsdag) 2 December

ZAL de Ondergeteekende publiek doen verkoopen, twee fraaije Erven, gelegen in de Bain en Prins Albertstraten, beplant met Wyngaardstokken en alle soorten vruchtboomen. Gemelde Erven in voormelde straten, gelegen zynde, kunnen dezelve tot eenige einden worden gebruikt, daar de hoofdweg zoo wel over de Wellington's Brug als de nieuwe Paarlsche Brug door gemelde straat leidt. Speculateurs zullen dus wel doen, deze gelegenheid niet voorby te laten gaan.

LOUISA H. HERHOLDT,
STEYTLER & SMUTS, Vendu-Adms.

☞ Bovenstaande Erven zyn intusschen uit de hand te koop.

MORGEN.

PUBLIEKE VERKOOPING

Van Vastgoed,

In het bloeijend en vruchtbaar Dorp

WELLINGTON.

Op Morgen den 2den December,

ZAL de Onergeteekende publiek doen verkoopen met liberaal Bonus, twee Erven gelegen in Bainstraat, tegenover Bains Hotel. Een van dezelve is beplant met circa 1500 Wyngaardstokken en onderscheiden soorten Vruchtboomen, heeft een fraaije Moestuin en een Put op hetzelve, 23 voeten diep, voorzien van water het geheele jaar door. Daar de nieuwe weg naar de Paarl over de Brug direct van Bainstraat loopt, moet het Vastgoed in gezegde straat in waarde vermeerderen, en biedt dus eene schoone gelegenheid aan voor het beleggen van kapitaal.

JOHS. JACS. RETIEF.

STEYTLER & SMUTS, Vendu-Adms.

MORGEN.

UITGESTELDE VERKOOPING

VAN VASTGOED,

BESTAANDE IN

Drie zeer voordeelig gebouwde Huizen, onder drie verdiepingen, gelegen op den Hoek van de Langemarkt en Langestraten.

ZAL door de Ondergeteekenden als Testamentaire Executeuren des Boedels van wylen Mejufvrouw de Weduwe CHR. L. WIEHT, gehouden worden, op

MORGEN, 2 DECEMBER 1856,

TEN 11 URE A.M.

(In plaats van DONDERDAG den 27 November, als vroeger geadverteerd,)

Daar door deze Verkooping, eene schoone gelegenheid, aan Speculateurs ter belegging van kapitaal wordt aangeboden, en deze huizen wegens derzelver stand en centrale ligging tot den Handel byzonder geschikt, altoos goed verhuurd en jaarlyks de renten van ruim £2500 aan huur hebben opgebragt, zoo behoeven dezelve geene verdere aanpryzing.

Tot geryf van koopers zal 2-3 des Koopschats onder eerste verband der huizen op renten worden gelaten, alsmede liberale Bonus by de verkooping worden aangeboden.

S. DE KOCK, Sr., } Test.
S. J. DE KOCK, Jr., } Executeuren.

De Heeren BLORE & BARTMAN, Afslagers.

VERKOOPING VAN

Kostbaar Vastgoed,

In St. Georgestraat.

DE Ondergeteekenden hebben last bekomen van de Executrice van haren overleden man JACOB DANIEL DE VILLIERS, Jan Pieter zoon, voor rekening van gemelden Boedel per publieke veiling te verkoopen, op

Vrydag, den 5 December aanstaande,

Ten 11 ure precies.

Die welbekende en stevig gebouwde HUIS, PAKHUIZEN en ERVEN, gelegen in deze Tafelvallei, in St. Georgestraat, Hoek van de Houtstraat. Dit Eigendom is wel gelegen; en daar herhaaldelyk aanzoek gedaan is om hetzelve uit de hand te koopen, heeft de Executrice noodig geoordeeld gemeld Eigendom per publieke veiling te verkoopen, ten einde den Boedel van haar overleden man afteluiten. Conditien en verdere voorwaarden zyn te vernemen by de Afslagers.

Liberale Bonus zal gegeven worden.

BLORE & BARTMAN.

Kaapstad, 18 November 1856.

AANGEKOMEN by den Ondergeteekende, twee Ossen, beiden zwart, een gemerkt linker oor half maan vaur voren en achteren, de ander beide ooren zwaluwstaart en halfmaan van achteren. De eigenaar kan dezelve terug bekomen mits betalende de kosten.

AD. MARAIS.

Porseleinberg, Afdeeling Malmesbury, 27 Nov. 1856.

JEUGDIGE EMIGRANTEN
UIT DE NEDERLANDEN.

(PROSPECTUS.)

ER hebben zich in de Nederlanden eenige Heeren bereid verklaard, en in een Committee vereenigd, met het doel om de overzending van Pupillen, om alhier aan Dienstheeren te worden verbonden, te bevorderen. Dat Committee bestaat uit

De Wel-Eerw. Hr. O. G. HELDERING, te *Hemmen*,
„ „ N. H. DE GRAAFF, te *Appeldoorn*,
De Wel-Ed. Hr. en Mr. F. W. A. BEELAERTS VAN BLOKLAND, te *Rotterdam*,
De Wel-Ed. Hr. J. L. GREGORY PIERSON, te *Amsterdam*.
De Wel-Ed. Hr. J. ROOSEBOOM, te *Eeden*.

Alhier is mede een Committee te zamen gesteld, bestaande uit—

De Edele Hr. Mr. J. DE WET, Voorzitter,
„ Wel-Eerw. Hr. A. FAURE, Vice-Voorzitter.
„ „ Dr. S. P. HEYNS,
„ „ Hr. P. E. FAURE,
„ Wel-Edele Hr. M. C. Vos, Senior,
„ „ „ S. DE KOCK, Senior,
„ „ „ O. J. TRUTER, Sen., Sec. en Thesaurier
„ Edele Heer D. G. VAN BREDA,
„ Wel Edele Heer P. A. BRAND.

Door dit Committee zullen de Pupillen, by hunne aankomst, worden ontvangen, onder hun voogdy genomen, en door de ouders, voogden of anderen, daartoe in de Nederlanden bevoegde personen of ligchamen gevolmagtigd, zich belasten met het verbinden van de Pupillen aan zoodanige Dienstheeren, die zy verwachten kunnen het best voor huune tydelyke en eeuwige belangen te zullen zorg dragen.

Er zullen aanzoeken door den Secretaris, namens het Committee in de Kaapstad, worden ontvangen, van hen die begeerig zyn van de uit te zenden Pupillen in hunne dienst te nemen, op de door het Committee vastgestelde en hieronder gemelde voorwaarden.

De geheele kosten van overvoer naar deze plaats, met inbegrip van de kosten voor kontrakten, enz. alhier, en in de Nederlanden, zullen de som van £15 15s. niet te boven gaan. Mogen die minder zyn, dan zal het overschot strekken tot het formeren van een Fonds, tot dekking van onvoorziene uitgaven en onkosten.

De gemelde som van £15 15s. zal moeten worden gefourneerd voor ieder aangevraagde Pupil, in manier als volgt; te weten:—

By het doen der eerste aanvraag £5 5s.

Wanneer de aanvrager zich tevens schriftelyk zal moeten verbinden om een gelyke som van £5 5s. vier maanden later en de resterende £5 5s. by de aankomst en overgifte van den Pupil te zullen voldoen; zullende in de gemelde schriftelyke verbindtenis worden bepaald, dat, indien de aanzoeker met de prompte voldoening van een der payementen mogt in gebreken blyven, hy alle aanspraak op de overgebragte Apprentice en het reeds door hem betaalde verbeuren zal, ten behoeve van het Fonds voormeld; terwyl, wanneer het Committee verklaren zal dat door eenig onvoorzien geval, de onderneming is mislukt, de aanvrager geen regt hebben zal, om de effectieve prestatie van het aangegaan kontrakt te eischen, doch alleenlyk geregtigd zyn zal tot restitutie van zyn gedane inlaag, zonder meer, welke dan aan hem zal worden gerestitueerd, min zyn geëvenredigd aandeel in de gemaakte kosten.

Verder zal de aanzoeker zich moeten verbinden om door hem aangevraagde Pupil of Pupillen, binnen vyf dagen en wel op den door het Committee bepaalden dag, na aankomst van het schip, waarmede die naar deze Kolonie wordt overgebragt,—in de Kaapstad te zullen ontvangen of doen ontvangen,—de laatste £5 5s. te voldoen, en het kontrakt van apprenticeschap te zullen executeren (welke laatste zal kunnen geschieden by procuratie, waarvan een form by het Committee verkrygbaar zal worden gesteld), op gelyke verbeurte, indien men daarin, of in eenig gedeelte daarvan, in gebreke zal blyven, als aan het einde van den laatst voorgaanden paragraaf is bepaald.

De distributie van de Pupillen geschiedt door het Committee, zoo veel mogelyk naar de volgende regels, als:—

1. Met inachtneming van de oudste aanzoeken.
2. Met inachtneming van het doel, waartoe de aanzoekers opgegeven hebben de Pupillen te zullen opleiden, welk doel, door ieder aanzoeker zal moeten worden opgegeven, by zyn aanvraag.

De voorwaarden, waarop de Pupillen zullen worden verbonden, zyn de volgende:—

a. De Dienstheeren zullen hen moeten voorzien van inwoning, voedsel, kleeding en verzorging, in geval van ziekte.

b. De Dienstheer zal voor hunne godsdienstige opleiding in de leer van de Protestantsche Kerk, waartoe de Pupillen behooren, moeten zorg dragen, vooral door eene, zoo veel mogelyk geregelde bywoning van de Openbare Godsdienst en de Zondag School, waar zulks binnen bereik is.

c. De Pupillen zullen tot hun 21ste jaar verbonden worden, en men zal trachten om ze te krygen van niet beneden de 14 noch boven de 18 jaren oud.

d. Uit aanmerking van de gecontribueerde som van £15 15s., zal de Dienstheer geregtigd zyn tot het genot van de diensten van de Pupil, zonder eenige betaling van loon, gedurende de eerste 2½ jaren;—van af dien tyd zal de Dienstheer, voor loon, voor ieder Pupil moeten voldoen, eene somma, berekend tegen £5 per jaar, waarvan £4 in de Spaarbank zal moeten worden gedeponeerd, en het resterende £1 aan de Pupil worden voldaan, alles by kwartaalsche betalingen.

e. Het Committee, of eenig Sub Committee, hierna door hetzelve in eenige der buiten districten te worden benoemd, heeft ten allen tyd het regt om, door een of meer van deszelfs leden, onderzoek te laten doen, of er aan de voorwaarden, waarop de Pupillen zyn verbonden, door de Dienstheeren wel wordt voldaan, en om daartoe, indien noodig, de Pupil voor zich te outbieden—aan welk ontbod de Dienstheer zich mede in het kontrakt moet verbinden, gevolg te zullen geven.

Er zullen door het Committee in de Kaapstad, Sub-Committees in de buiten distrikten van de Westelyke Afdeeling der Kolonie, waar zulks begeerd wordt, worden aangesteld, doch uit geen distrikt, alwaar zoodanige Subcommittee niet zal bestaan, zal in het vervolg eenig aanzoek door het Committee in de Kaapstad kunnen worden in aanmerking genomen.

Kaapstad, den 26 November 1856.

MET referte tot bovenstaande Prospectus, wordt mits deze Kennis gegeven, dat het Committee gereed is AANZOEKEN TE ONTVANGEN.

O. J. TRUTER, Senior,
Lid en Secretaris.

ZUID AFRIKAANSCHE

BRAND & LEVENS ASSURANTIE MAATSCHAPPY.

OPGERIGT 1831.

Kapitaal £50,000.

OPBETAALD £32000.

DIRECTEUREN:

De heer W. SMITH
„ EDW. HULL
„ J. T. JURGENS
„ H. LYNAR
„ J. A. LE SUEUR
„ A. D. KRYNAUW
De heer F. G. WATERMEYER
„ J. G. STEYTLER
„ E. CHRISTIAN
„ F. G. MYBURGH
„ J. C. BERRANGE

AUDITEUREN:
De heeren R. LE SUEUR en A. H. HOFMEYR.

Geneesheer Dr. BAYLEY.

Secretaris—de heer C. WATERMEYER.

BUITEN AGENTEN:

De heer W. Thwaits,	Beaufort
— C. W. Hutton,	Bedford
— J. C. Hofmeyr,	Burgersdorp
— J. C. H. Bourhill,	Caledon
— R. A. Green,	Colesberg
— J. L. Leeb,	Graaff-Reinet
— Fred. Lucas,	Grahamsstad
— J. C. Davidson,	Georgestad
— H. H. Loedolff,	Malmesbury
— J. Vintcent,	Mosselbaai
— P. E. R. de Villiers,	Paarl
— H. N. Chase,	Port Elizabeth
— Edw. Bell,	Queen's Town
— J. Wege,	Stellenbosch
— H. White,	Swellendam
— H. Anderson,	Simonsstad
— Joachim Brehm,	Uitenhage

BRAND ASSURANTIE.

Brand Assurantie bezigheid wordt dagelyks verrigt aan het Kantoor der Maatschappy, St. Georgestraat, en door de onderscheidene agenten. VYFTIEN PERCENT op de premien is aan assureerders terug gegeven by elke vernieuwing hunner polissen, gedurende de laatste ZEVEN JAREN.

De premien op dakgebouwen zyn van heden vermanderd tot 12s. 6d. per cent op Woonhuizen, en 15 per cent, op plaatsen van bezigheid. Speciale assurantien zullen beschoumd worden naar gelang van omstandigheden. Andere premies en de toelang van 15 per cent op vernieuwingen, blyven voort duren.

LEVENS ASSURANTIE EN LYFRENTEN.

Polissen ter verzekering van sommen BETAALBAAR BY DEN DOOD, of PENSIOENEN aan WEDUWEN en KINDEREN, NA DEN DOOD DES VERASSUREERDEN, worden uitgereikt tegen premien en op voorwaarden meer gunstig voor de verassureerden dan by eenige andere inrigting in de Kolonie. In deze tak van de bezigheden der maatschappy is ingevoerd geworden het MUTUEEL BEGINSEL; wordende TWEE-DERDEN van de verklaarde winsten alle VYF JAREN onder de VERASSUREERDEN verdeeld. Polissen voor BEGIFTIGING en DELYKE LYFRENTEN worden ook verleend.

BURGERDIENST, ter BESCHERMING of VERDEDIGING DER KOLONIE, MAAKT GEEN INBREUK OP DE POLISEN.

Byzonderheden omtrent de voorwaarden van Assurantie, zyn te vernemen op aanvraag aan het Kantoor, of by een der agenten.

Op last van Directeuren,
C. WATERMEYER, Sec.
Kantoor van de Zuid-Afrikaansche Brand en Levens Assurantie Maatschappy,
St. Georgestraat, Kaapstad, 2 Jan. 1856.

KAAPSCHE HANDELS BANK

34, ADDERLEYSTRAAT.

KAPITAAL £120,000.

DIRECTEUREN.

De Edele WM. FIELD, Voorzitter.
De Wel-Ed. Heer CHARLES BELL.
—— CHARL MARAIS.
—— F. L. BICCARD, M.D.
De Wel-Ed. Hr. J. C. SILBERBAUER.
—— A. J. ZEEDERBERG.
De Edele WM. PORTER.
—— J. H. HOFMEYR, Hz.
—— N. W. MEYER.

AANZOEKEN voor DISCONTOS in overweging genomen op MAANDAG, WOENSDAG en VRYDAG in elke week.

De Bank geeft renten op loopende Deposita tegen 2½ pCt. op het minimum saldo van inleggers, op sommen niet minder dan £10, gedurende elke maand. Vaste deposita, worden ontvangen tegen de volgende koers.

Voor 6 en onder 12 maanden „ „ 3½ pCt.
„ 12 maanden „ „ 4 „

TOBIAS MOSTERT, Kassier.

ALGEMEENE

BOEDEL EN WEESKAMER

Opgerigt 19 Maart 1856.

KAPITAAL £ 20,000 STERLING.

TOT het beredderen van Eigendommen en Boedels, als Executeuren, Voogden, Curatoren en Agenten.

DIRECTEUREN:

De Wel-Ed. Heer O. M. BERGH, Voorzitter.
„ „ D. TENNANT
„ „ J. C. SILBERBAUER
„ „ J. R. MARQUARD
„ „ JOHN SHEPHERD
„ „ C. FLECK, M.D.
„ „ C. H. BOSENBERG.

AUDITEUREN:

De Wel-Ed. Heer T. MOSTERT
„ „ J. J. HOFMEYR.

Kantoor, No. —, Adderley-straat, tegen-over den Heer A. S. ROBERTSON.

Kaapstad, 20 Maart 1856. N. MEYER, Sec.

BERIGT.

Z. A. MUSEUM;

DE HIPPOPOTAMUS van Bergrivier voor de Museum bekomen zynde, en opgezet met groote kosten, hebben de Curators besloten dezelve aan het Publiek voor een korten tyd te vertoonen, tegen eene geringe betaling, met het doel om de kosten te verminderen gemaakt, om dit fraai dier voor de Museum te verzekeren. Tot verder narigt, derhalve, zal de Hippopotamus aan de Museum vertoond worden tegen de volgende pryzen, betaalbaar door allen (Inteekenaren ingesloten, die, gelyk men vertrouwt, den maatregel door de Curators genomen ten voordeele van het Instituut goedkeuren zullen.)

VOLWASSENEN..... 6d.
KINDEREN..... 3d.

COMMERCIELE

Marine en Brand Assurantie

MAATSCHAPPY,

Opgerigt den 26 February 1855.

Kapitaal £50,000.

DIRECTEUREN,

De heer R. GRANGER, President,
„ J. SHEPHERD, Vice President.

De heer E. SUFFERT,
„ O. J. TRUTER,
„ P. G. VAN DER BYL,
„ M. A. R. BERGH,
„ J. C. SILBERSAUER
De heer F. L. C. BICCARD,
„ L. P. CAUVIN,
„ G. MYBURGH,
„ A. J. ZEEDERBERG,
„ W. BERG.

AUDITEUREN,

De heeren J.J. STEYTLER, Sen. en T. MOSTERT.

AGENTEN IN DE BUITEN-DISTRIKTEN.

Stellenbosch,..... De Heer P. H. Faure,
Paarl..... De Heer D. A. de Villiers.
Caledon,..... De Heer T. Osterloh,
Swellendam,..... De Heeren Osterloh & Reitz,
Worcester,..... De Heeren Van der Byl & Le Sueur,
Port Elizabeth,... De Heer J. C. Hess,
Grahams-stad,.... De Heer N. Birkenruth,
Mosselbaai..... De Heer J. Vincent,
D'Urban,..... De Heer F. J. v. H. Duming.
Napier..... De Heer J. Pfaff,

Brand Departement.

Tarief van Premien per £100.

1. Gebouwen met Platten	£0 2 6
2. Gebouwen met Leyen, Pannen of metalen Daken	0 2 6
3. Gebouwen met Rieten Daken	0 17 6

Speciale Assurantien volgens den aard der risicos.
POLISEN GRATIS.

J. A. TRUTER, Sec.
Kantoor, No. 44 St. Georgesstraat.

PUBLIEKE VERKOOPING TE

MIDDEN ROGGEVELD
DISTRIKT WORCESTER,

Van Kostbare Plaatsen, Vee, enz.

DE Ondergeteekende heeft besloten om op DONDERDAG en VRYDAG d n 4 en 5 December aanstaande, publiek te verkoopen al zyne Goederen, bestaande in:

Vastgoed,

De Plaatsen TWEEFONTEIN, groot omtrent 5 @ 6000 morgen, gelegen in Midden Roggeveld, distrikt Worcester, genoeg bekend om te worden aanbevolen.

2. De Veeplaats, genaamd KLIPKRAAL, gelegen in Midden Roggeveld, district Worcester, groot omtrent 11000 morgen; zynde eene uitmuntende Plaats.

Losse Goederen,

Huisraad, Bedden, enz.
3 Paardenwagens, waarvan 1 nieuw,
1 Span Tuigen,
1 Span Jukken, Touw, enz.
Winkelgereedschap, Hout, Ploegen en verscheidene andere nuttige Artikelen.

Vee.

500 Schapen
80 Paarden, allen goed geteeld en als zoodanig wel bekend

Een party extra vette Slagtkoeijen,—en voorts wat verder ter verkoop zal worden aangeboden.

JOH. H. S. DU TOIT.

Vendu-Kantoor, Worcester,
Den 3 November 1856.
LAGUERENNE, BECK & MEIRING, Vendu-Adms.

OVERLEDEN op den 24 dezer, na eene ernstige ongesteldheid van een maand, ALEXANDER GOTLIEB, jongste Zoon van den Heer JOHAN GEORG MICHAEL WEINMANN, van Driefontein, Kaapsch Distrikt, oud 4 jaren en 3 dagen.

Bekendmaking aan Bloedverwanten en Vrienden.

OVERLEDEN op Zaturdag Avond den 22ste dezer maand, op de plaats Doornrivier, voor in de Langekloof, myne teedergeliefde Echtgenoot, CATHARINA ELIZABETH BERGH, in den ouderdom van 25 jaren, 3 maanden en 27 dagen, my nalatende m t twee kindertjes om haar onherstelbaar verlies te betreuren.

Te gelyker tyd bedien ik my van deze gelegenheid om myne hartelyken dank te betuigen aan de vrienden, en wel byzonder aan die vriendinnen die myne geliefde Echtgenoot gedureude hare ziekte zoo veel hulp en opletten heid hebben bewezen, my overtuigd houdende van hunne deelneming in dit myn zoo smartelyk verlies.

J. F. DE LA HARPE.

Georgestad, 25 Nov. 1856.

AAN Nabestaanden en Vrienden wordt bekend gemaakt, dat het den alwyzen Bestierder van Hemel en Aarde behaagd heeft tot zich opteroepen, myne teedergeliefde echtgenoot de heer JAN. JACOB DE CLERK, in den ouderdom van 50 jaren, na eene genoeglyke echtverbindtenis van cirka 30 jaren. Hy reed uit met den Wel-Eerw. heer MOORREES op den morgen van den 25sten dezer, in volle gezondheid, om eene bejaarde zieke vriendin, woonachtig op eenen afstand van 2 uren, te bezoeken. Op hunne terugreis in den namiddag van dien dag wilde de Overledene eenen vriend langs den weg wonende, spreken; tot dat einde stapte hy van het rytuig en begaf zich naar dien vriend, die op zyn land was werkende, op eenen kleinen afstand van waar het rytuig bleef staan. Na eenige woorden met dien vriend gewisseld te hebben, stortte hy plotseling ter aarde neder, en zoo het scheen gaf onmiddelyk den geest; weder eene waarschuwing aan alle sterve in en dat wy te midden van het leven in den dood zyn. Een ieder die met den overledene bekend was zal ongetwyfeld met my hartelyk deel nemen in dit voor my en talryke familie zoo smartelyk en onherstelbaar verlies.

ANNA SUSANNA DE CLERK, geb. DE WET.

Mompalier, dist. Tulbagh, 27 Nov. 1856.

STELLENBOSSCHE MARKTPRYZEN

Van den 8 Sept. tot den 22 November 1856.

	Rds.	Schl.	St.			
Gerst per mud	6	1	0	— 6	5	4
Haver per mud	5	0	3	— 5	3	0
Kaf per zak	2	1	3	— 2	3	6
Koorn per mud	22	0	3	— 30	2	0
Ongemestevarkens per stuk	4	0	0	— 8	2	0
Rog per mud	8	5	2	— 0	0	0
Zoetelimoenen per 100	4	2	4	— 4	4	0

A. J. FLECK Marktmeester.

5	Eerste Kwartier........	4u. 40m. 's Morgens.
11	Volle Maan..............	9u. 27m. 's Namiddags.
19	Laatste Kwartier........	7u. 58m. 's Morgens.
27	Nieuwe Maan............	9u. 59m. 's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

Kaapstad, den 1 December 1856.

Indien CICERO gelyk had Geschiedenis den spiegel van het verledene te noemen en de onderwyzeres van het menschdom, dan behooren geschiedschryvers eene vereerende plaats te bekleeden onder de weldoeners van hun geslacht. Noch is byzondere van minder waarde dan algemeene Geschiedenis. De belangrykste gebeurtenissen kunnen opgespoord worden tot korte aanteekeningen, tot byzonderheden, welke algemeene Geschiedenis, door haren grooten omvang, niet kan bevatten, en welke desniettegenstaande de kern bevatten van eene reeks van omwentelingen, welke het voorkomen der maatschappy hebben veranderd. Voor den wysgeerigen beoefenaar der geschiedenis is niets gering of onbelangryk. De geschiedenis van eenige huisgezinnen op een door de zee omgeven plek gronds in den oceaan, gelyk Tristan d'Acunha, zoude vol belang zyn in de handen van eenen schryver, vermaard voor de gave van opmerking. Indien dit zoo zy, kunnen geene andere dan gedachtelooze personen onverschillig spreken van de Geschiedenis van de Kaap de Goede Hoop, een gedeelte van Afrika, waarop de beschaafde mensch nu gedurende meer dan twee eeuwen de eindelooze rol van het menschelyk leven gespeeld heeft. De rakken van onze openbare bibliotheek, buigen onder het gewigt van dertig duizend boekdeelen, maar vruchteloos zoeken wy onder dezelve naar eene geschiedenis dezer kolonie. Waarschynlyk is veel der bouwstoffe voor zulk een werk voorhanden, maar dezelve is over eenen wyden omvang verspreid, of kan verholen liggen in diepten, aan welker opdelving niemand dan een zeer geduldige navorscher ooit denken zou. Maar de bibliotheek is niet de eenigste, misschien zelfs niet de voornaamste bron van geschiedkundig narigt voor deze kolonie. Officieele aanteekeningen, zoowel hier als in Holland, bevatten ongetwyfeld veel dat der vergetelheid verdient te worden ontrukt, en onder de oude families van Hollandsche, Duitsche of Fransche afkomst, welke langzamerhand uitsterven, zyn er vele overleveringen, welke dagelyks verloren gaan, omdat dezelve niet worden opgezameld. Laten wy hopen dat de tyd zal aanbreken, wanneer de een of ander geduldige navorscher van onafhankelyke middelen, voor de kolonie datgeen doen zal, wat BANCROFT voor Amerika heeft gedaan en Professor WEISS voor de Fransche vlugtelingen. De individu bestemd om der kolonie die weldaad te bewyzen kan welligt nu onder ons zyn. Zyn naam moge zyn MOODIE, CLOETE of WATERMEYER. Maar wie hy ook zy, zal hy voorzeker veel verpligt zyn aan die heeren, voor het licht dat zy verspreid hebben, over zekere gedeelten van onze koloniale geschiedenis.

De welbekende en bekwame Voorlezingen van Regter CLOETE, over een zeer belangryk gedeelte van de geschiedenis der Kolonie, zyn nu van de Pers van de Heeren VAN DE SANDT DE VILLIERS & Co. gekomen, in eene Hollandsche vertaling. Ofschoon de Engelsche taal thans vry algemeen verstaan wordt door de opgevoede klassen in deze Kolonie, zyn de Lezers van Hollandsche Boeken niet weinig, en in stede van te verminderen, zyn ze onlangs toegenomen. De betrekkingen en afstammelingen der Emigranten naar Natal in 1834, de overgeblevenen van dat ondernemend ligchaam menschen, zullen voorzeker het verhaal van hun lyden en hunne ontberingen liefst lezen in de taal hunner voorouders—eene taal welke zy nog niet hebben laten varen en hetgeen zy waarschynlyk niet doen zullen in hun nieuw verblyf over de Grenzen der Kolonie. Voor de Vry-Staat en de Trans-Vaalsche Republieken, alwaar de middelen van opvoeding schaars zyn, waar de zamenleving bloot staat aan het gevaar om tot woestheid te vervallen, is zulk eene uitgave een kostbaar geschenk, omdat zy door haren inhoud, waarschynlyk meer dan eenig ander werk die leeslust zal levend houden, zonder welke de zamenleving moet zinken beneden het peil der eeuw. Van dat gevoelen zynde, aarzelen wy niet te zeggen dat de uitgevers der Voorlezingen van den Heer CLOETE den dank van het Publiek verdienen. Wy onthouden ons over derzelver inhoud uitte wyden. De oorzaken dier Emigratie zyn een teeder onderwerp, voornamelyk voor onze Engelsche lezers. De lyders door onregt, de verdrukten, maken in den natuurlyken loop van gebeurtenissen, plaats voor andere geslachten, tot welke het leed van hunne vooronders zich niet uitstrekt; maar de plegers van onregt, de verdrukkers, laten hun nakroost eene erfenis na van schande, welke, naarmate dezelve onder hunne oogen komt in de geschiedrollen van het voorledene, op hunne wangen een blos van verontwaardiging zal verspreiden.

SEKWESTRATIE.—De boedel van R. J. Cardinal, van de Kaapstad. Eerste en tweede byeenkomsten op 's Meesters bureau, op den 10 en 17 December.

F. J. F. Muller, van Worcester.—Eerste en tweede byeenkomsten op het Magistraats kantoor, op den 10 en 17 December.

AB-INTESTATO BOEDELS.—Byeenkomsten van de naaste bloedverwanten en crediteuren zullen gehouden worden in de boedels van

M. H. le Roes, en nagelatene Weduwe A. E. Lombard, op het Magistraats Kantoor, Riversdale, op den 9 January 1857.

Henry Buckton, op 's Meesters bureau. op den 13den January 1856.

PAARL.—SLUITING VAN DE "POLL."—Het volgende is door een correspondent medegedeeld:—

By het finaal sluiten van de "Poll" heden namiddag ten vyf ure, bleek het, dat de heer Proctor met eene meerderheid van 143 stemmen tot Vertegenwoordiger van de Paarl gekozen is.

De geheele stemlyst stond aldus.

	Proctor	Roubaix
Paarl	109	89
Franschhoek ..	27	33
Pniel Instituut ..	19	6
Gt. Drakenstein ..	38	7
Achter Paarl ..	10	4
Paardenberg ..	30	7
Hermon Instituut	0	10
Groenberg ..	20	0
Wagenmakersvallei	15	10
Wellington, 1 en 2 dag	59	58
Klein Drakenstein	46	6
	373	230

UNION BANK.—De volgende Heeren zullen, naar wy vernemen, zich by de ophanden zynde kiezing aanbieden als kandidaten voor de vacaturen in het bestuur van deze Bank, te weten: N. Stenhouse, J. Shepherd, F. S. Berning, en G. van Reenen Muller.

DE ZEEKOE.—De zeekoe niet lang geleden aan de Bergrivier gedood, met veel kosten opgezet zynde, hebben de curatoren van de Museum besloten dezelve gedurende een korten tyd ten toon te stellen, tegen 6d. voor volwassenen en 3d. voor kinderen. Daar dit geschiedt om de kosten ten deele goed te maken, zullen inteekenaren van de betaling niet verschoond blyven.

LAATSTE GRENS NIEUWS.—De heer John Selby, die een paar maanden geleden op zyne reis van Katrivier naar King Williams Town, terwyl hy onder zyn wagen te slapen lag, door Kaffers (gelyk men veronderstelt) aangerand en mishandeld werd, is op den 17 November, aan de bekomen wonden overleden. Hy laat eene weduwe en n gen kinderen na.

De heer W. S. Webb, van de Bekarivier, naby Fort Peddie, eenig vee verloren hebbende, en merkende dat de Kaffers gedurige aanslagen op zyn kraal deed, plaatste twee zyner zoons (oud 13 en 14 jaren) des nachts in de kraal. Omstreeks 9 uren hoorden zy eenig geraas, en zagen tevens dat een Kaffer door eene opening in de heining in de kraal kwam. Een der jongens schoot, en de roover een schreeuw gevende viel dood ter neder. Drie of vier hasegaien werden naar hen geworpen, een waarvan hen digt voorby gonsde, terwyl een ander door de kleederen van een der jongens ging. De oude heer Webb, kwam op het geraas naar de kraal, en daarop namen de andere roovers de vlugt. Onder den dooden Kaffer vond men drie hasegaien, een knopkirie en een knapzak.

BRITSCH KAFFRARIE.—De berigten uit dit oord zyn van eenigzins dubbelzinnigen aard. Eenige berigten doen iemand denken dat de Kaffers begonnen zyn met het bebouwen van hun land, terwyl andere verklaren, dat onder de meerderheid geene geneigdheid wordt betoond om dit werk aan te vangen. Er loopt ook een gerucht, dat de groote massa van Kaffers voornemens is naar het Basoutu land te trekken, daar Moshesh hen uitgenoodigd heeft, om zich by hem te voegen, en hen eene uitgestrekte landstreek heeft aangeboden ten Noorden van dat hetwelk hy zelf bezit. Wy hechten geen groot gewigt aan dit gerucht, daar het niet waarschynlyk is, dat de Kaffers het land zullen verlaten, waar zy nu wonen, om te gaan naar een land in alle opzigten slechter, en, vooral, wanneer zy door zulk eene verhuizing tot een groot bedragen hunne onafhankelykheid zouden in gevaar stellen, en de vassallen zouden worden van het Basuto Opperhoofd. De laatste regens zyn overvloedig geweest door geheel Kafferland, de rivieren waren zeer opgeloopen, en het reizen werd daardoor vervelend en gevaarlyk.—*G. T. Journal*, 22 *Nov*.

Met de maal van Kafferland van gisteren vernemen wy, dat er geruchten liepen in Britsch Kaffrarie, dat de Kaffers het denkbeeld koesteren van te trekken. Men zegt, dat hun vee slagten en niet zaaijen eenige strekking hebben deze geruchten te doen gelooven, maar wat zy vooraf doen zullen is niet bekend. Eenige zeggen, dat zy hunne sterkte met ons eerst zullen beproeven, en wanneer dit mislukt, trekken zullen. Dit denkt men, is niet onwaarschynlyk, maar de aankomst van een groot ligchaam Duitschers zoude hen kunnen nopen om dit voornemen te laten varen. Men zegt, dat maatregelen zyn genomen geworden om achter de waarheid van deze geruchten te komen.

Een brief voor ons gedagteekend, 16 dezer, meldt, "wy hebben gedurende de laatste zes dagen regen gehad, en nog houdt dezelve aan. Wanneer de Kaffers zich daarvan niet bedienen, dan denk ik, dat wy kunnen zeggen, dat zy de eene of andere beweging in zin hebben. De volgende drie maanden zullen dit bewyzen." Men zegt verder "Een Sergeant van het 89ste Regt. op weg van Oost London naar King Williams Town, werd eenigen tyd geleden gewond, maar in het eerst wilde hy niet zeggen hoe dit was voorgevallen. Natuurlyk werd dit op de Kaffers geschoven. Het blykt echter, dat het ongeluk door hemzelven veroorzaakt werd. Een kleine pistool, welke hy in zyn boesem had, ging van zelve af, en wondde hem. Hy zeide er niets van alvorens de kogel werd uitgehaald, als wanneer (daar dezelve zoo klein was) hy ondervraagd werd en erkende, dat dit was gebeurd zoo als gemeld.

De werken aan Oost London gaan goed voort, en men koestert alle hoop op derzelver welslaging."—*Grensblad*, 22 *Nov*.

DE KAFFERS.—Het gedrag der Kaffers blyft even belagchelyk geheimzinnig als vroeger. Wy vernemen thans dat onze oude vriend Pato zyn volk belet heeft om te ploegen, en dat eenige weinige, die daarmede een aanvang hebben gemaakt, een wenk hebben ontvangen, om op hunne hoede te zyn. Men veronderstelt, uit de kennisgevingen van de authoriteiten, dat de Kaffers zeer verlangend zyn om in de kolonie te worden gebezigd, maar wy hebben van een enkelen boer gehoord, die groot gebrek aan handen hebbende, onlangs naar Kafferland was gegaan, met moeite geslaagd was, om een klein aantal te krygen, en deze waren zoo als wy vernemen, menschen, die begonnen waren het land te bebouwen, strydig met den wensch der gezaghebbers. Men zegt ook, dat een van Pato's zoons onlangs naar den profeet was gezonden, en dat het gevolg was, dat Krelie, op last van den bedrieger, acht stuks vee ter slagting had geleverd. Deze werden gevolglyk geofferd en Pato's zoon werd gezegd, dat deze dieren weder zouden opstaan in zyns vaders land, en, zoo als het verhaal luidt, heeft Pato's zoon inderdaad by zyn terugkeer hetzelfde vee gezien. Deze soort van verhalen wordt voorzeker door de opperhoofden opgemaakt, om de opgewektheid gaande te houden, door op de ligtgeloovigheid van het gemeene volk te werken. Kona, een van Macomo's zoons, hy, die aanvoerder is geweest van den aanval op den wagentrein aan Burn's Hill, zegt men, dat zyn land bebouwt, trots de bevelen van zyn ouden vader. Er bestaat een gevoelen onder de Kaffers, dat het Gouvernement hen voeden zal, wanneer zy gebrek hebben.—*Ib.*

DE PAARLSCHE KIEZING.—De kiezing is ll. Vrydag afgeloopen, en de heer Proctor is de geslaagde kandidaat.—Op verzoek van belanghebbenden plaatsen wy de volgende aanspraken welke gedaan zyn by de "poll" te Wellington op ll. Woensdag:—

De Heer De Roubaix zeide, dat hy in zyne hand een document hield, welke aantygingen inhield tegen hemzelven. Aantygingen waren tegen hem gedaan gedurende zyne afwezigheid, en ten gevolge daarvan, was hem een brief toegezonden meldende dat eenige der stemgeregtigden hem zekere vragen wilden doen, en de schryver besloot met hem te verzoeken, overtekomen. Ten gevolge van dit verzoek was hy heden alhier (*hoor.*)—Toen hy toestemde een Kandidaat te worden verklaarde hy zyne inzigten openlyk en openhartig, hy verborg niets—omtrent zekere andere zaken toen niet op gezinspeeld, dacht hy dat stemgeregtigden narigt konden vorderen; en hy meldde toen dat hy geredelyk en zonder aarzeling eenige vraag zoude beantwoorden welke eenig geregistreerd stemgeregtigde hem mogte doen—en hy was thans gereed die belofte tot derzelver volle uitgestrektheid te vervullen. —Het document eerst op gezinspeeld was geteekend door een lid van den Paarlschen Afdeelings Raad, en geen vriend van de burgerwet; dat document was hem dadelyk by zyn aankomst heden ter hand gesteld door Dr. Zeederberg, die zeide dat dit de aantygingen waren door hem en zyne party gedaan. Alvorens het document te lezen vroeg hy Dr. Zeederberg, daar hetzelve naamloos was, of hy zich met den inhoud van hetzelve vereenigde, op welke vraag de Doctor bevestigend antwoordde. Het document gelezen hebbende vond hy (de spreker) dat hetzelve drie aantygingen behelsde. —Ten eersten, werd door Dr. Zeederberg eene aantyging gedaan, dat de heer Roubaix voor de burger-wet was.— Hoe Doctor Zeederberg tot die gevolgtrekking kwam, wist hy niet; hy kon zeggen dat hy nooit, direct of indirect, een gevoelen omtrent die wet had geuit. De aantyging was daarom zonder bewys. Hy had het onderwerp rypelyk overwogen, en was tot nogtoe tot geen finaal besluit gekomen omtrent de burger-wet. Hy kon omtrent het punt tot geen besluit komen; hy beschouwde het als eene blootelyk plaatselyke bepaling, maar indien de meerderheid der stemgeregtigden die hem naar het Parlement zonden, als hunnen vertegenwoordiger, het als een last beschouwden welke hen onbillyk drukte, in dat geval, zou hy zich verpligt beschouwen, al het mogelyke te doen om dien last uit den weg te ruimen. Het tweede punt of aantyging in dit document was, dat de heer Roubaix een Gouvernements man was. Een Gouvernements man! Hy kon inderdaad niet begrypen wat hiermede gemeend werd,—hoe was hy een Gouvernements man? Zy waren allen loyale onderdanen, die gelyk hy vermeende, het wys, liberaal en verlicht Gouvernement, waaronder zy gelukkig leefden, in groote achting hielden. Het was de pligt van een ieder, als door den bybel aangedrongen, om de bestaande magten te eerbiedigen. Indien men meende te zeggen dat hy alles in zyn vermogen zou aanwenden om de waardigheid optehouden en het Gouvernement behulpzaam te zyn in deszelfs pogingen om vrede en goede orde te handhaven, dan was het waar dat hy in dien zin een Gouvernements man was. Doctor Zeederberg was een man die veel van de wereld had gezien, een liberale opvoeding had genoten, en die een standpunt in de maatschappy bekleedde hetwelk hem in staat stelde om te oordeelen over het voordeel om onder goed Gouvernement te leven, en hy behoorde de lagere klassen een goed voorbeeld te geven, en het was moeielyk te begrypen waarom Dr. Zeederberg zoo verlangend was hem te beschuldigen dat hy een Gouvernements man was. —(*Dr. Zeederberg zeide, dat hy dit niet gedaan had, toen hy in den morgen sprak, was het over het eerste punt omtrent de burger-wet.*) Neen, het was niet zoo, er waren verscheiden tegenwoordig die bewyzen konden dat het niet zoo was. —Dr. Zeederberg ontkende zelfs dat hy een Gouvernements man was (geroep van *ja, ja.*) Dr. Zeederberg sprekende over een Gouvernements man! Dit is zeer wonderlyk! Een *Gouvernements* man! Wel, het was Doctor Zeederberg zelf die de Gouvernements man was. Doctor Zeederberg trok geld van het Gouvernement, werkelyk £75 per jaar van het Gouvernement ontvangende. Het denkbeeld dat iemand geld trekt en te gelyker tyd met minachting van het Gouvernement spreekt. (Doctor Zeederberg, neen, neen.) Waarlyk dit was onbegrypelyk. Hoe Dr. Zeederberg ook goed vinden mogt te handelen, zou hy (de Heer De Roubaix) er ten allen tyde trotsch op zyn, wanneer zyne nederige en geringe diensten aan het Gouvernement konden worden gewyd, om hetzelve behulpzaam te zyn in het ten uitvoer brengen van maatregelen binnen den aanvang van deszelfs eigen wettige magt. Het was inderdaad te betreuren dat hy genoodzaakt was deze ophelderingen te geven in antwoord aan Dr. Zeederberg, die zelf een Gouvernements ambtenaar was. Terwyl hy alles doen zou wat een loyaal en verkleefd onderdaan behoorde te doen, konden zy er op rekenen dat hy niets doen zou waaraan hy volgens zyn geweten zyn goedkeuring niet hechten kon. Het verheugde hem te kunnen zeggen, dat hy het Gouvernement twaalf of dertien jaren gediend heeft, en hy had overvloedige reden om met Dr. Zeederberg in de zaak niet intestemmen; maar zoo hy naar het Parlement gezonden werd zou niets hem immer nopen zyn stem te verheffen voor iets dat niet bestaanbaar is met regt of strydig met het belang der genen die hem daarheen gezonden hebben. Hy zoude by voortduring die regtmatige koers houden, welke hy steeds getracht had te volgen.— De derde en laatste beschuldiging in het document was, dat hy in zyn eerste adres gezegd had, dat hy terug treden zoude voor eenig geschikt en bevoegd kandidaat die te voorschyn zoude treden, en een blyvende inwoner van de afdeeling was. Hy had dit zeker gezegd, en was opregt in die betuiging; maar wanneer hy het oog vestigde op hetgeen sedert plaats gevonden had, zag hy, dat hy geen anderen weg kiezen konde dan die door hem ingeslagen. De requisitie hem verzoekende optetreden als kandidaat, was vroeg in October gepubliceerd; hy heeft niet bewilligd zulks te doen, noch heeft hy zyn adres gepubliceerd voor den 9de, tot op welken tyd niemand anders was te voorschyn gekomen;—het werd door Doctor Zeederberg erkend, dat de heer Proctor gevraagd was en geweigerd had te staan. Tot den 23sten October, den dag der nominatie, was niets gehoord van eenige andere kandidaat, behalve een kleine paragraaf welke in een der nieuwsbladen was verschenen, en welke inhield dat het gezegd werd dat de heer Proctor voorwaarts zoude komen. Het was op geenerlei wyze aan hem medegedeeld dat er daarin een woord waarheid was; het werd *gezegd*, zoo zeide het nieuwsblad. Welnu, men had eene menigte van dingen gezegd, een zeer klein gedeelte waarvan waar bleek te zyn, en het kon niet verwacht worden dat hy op zulk een losse nieuwsblad gezegde acht zoude geven. Echter, de heer Proctor werd op den 23sten in nominatie gesteld, zonder eenige mededeeling, zoo als door hem (den heer Roubaix) in zyn adres was uitgenoodigd; geen gelegenheid werd hem gegeven om terug te treden, maar men liet hem de kiesverrigtingen beginnen alvorens het aangekondigd werd dat de heer Proctor staan zoude. Hy vroeg ieder mensch van gezond verstand of hy als fatsoenlyk man zou gehandeld hebben, of met billykheid jegens de kiezers, wanneer hy diegenen die hem ondersteunden op dat oogenblik in den steek had gelaten. Het zou slechts een onderwerp van zegepraal verschaft hebben aan diegenen die tegen hem waren, zonder eenig gedeelte van dat kwaad gevoelen te beletten hetwelk nu te weeg gebragt was. Neen, neen, hy wilde zyne vrienden niet doen belagchen; hy kwam te voorschyn op hun verzoek, en hy zoude volharden tot aan het einde van den stryd, wat ook de uitslag moge zyn (gejuich.) De eer welke men hem bewyzen wilde had hy nooit gezocht; maar hy gevoelde dat hy, dezelve aangenomen hebbende, een pligt te vervullen had. Hy meende dat hy, genoeg gezegd had ter beantwoording van al de beschuldigingen, maar zoo er eenige vraag was welke de kiezers hem doen wilden, was hy bereid dezelve te beantwoorden.

De heer Malan zeide, dat hy en al de kiezers volkomen voldaan waren over de opheldering en wederlegging van de aantygingen, en dankte den heer de Roubaix voor de moeite door hem genomen. Doctor Zeederberg ontkende zeer nadrukkelyk de bewering door den heer Roubaix gewaagd, dat hy dien heer gezegd had, of hem te verstaan gegeven had dat hy (Dr. Zeederberg) in iedere byzonderheid instemde met de opgaven vervat in het document onder behandeling. Hy had niets te doen met den heer Roubaix als een Gouvernements man, of anderzins, en ging voort te zeggen, dat hy zich duidelyk bepaalde tot het eerste punt, waarin de heer Roubaix gezegd werd voor de burgerwet te zyn, hetgeen hy zoo wel aan den heer Roubaix als aan zyn committee gezegd had dat hy geloofde, daar het document minstens veertien dagen in de handen van dat committee was geweest, welks yver en wakkerheid niet overeenstemden met het denkbeeld dat zy hun kandidaat daarvan onwetend zouden hebben gelaten. Vele kiezers hechtten het grootste belang aan de gevoelens van kandidaten op dit voor hen ernstig onderwerp; echter was de bewering daarin aangehaald, dat de heer Roubaix voor de burgerwet was niet tegengesproken, en werd zelfs thans niet door hem ontkend,—dat mede terwyl het volk, teregt, of te onregt, dit deed er niets toe, de burgerwet een bezwaar en bullebak beschouwde, en dezelve dadelyk wenschte herroepen te hebben. De heer Roubaix had hen evenwel gezegd dat hy liefst wachten zou om te zien of het drukkend werkte. —Was dat geene erkentenis dat hy er niet tegen was? en dat het geval zynde, was hy (Dr. Zeederberg) niet geregtvaardigd, hieruit afteleiden, dat de heer De Roubaix in zyn hart voor dezen onvolksgezinden maatregel was. De yver en wakkerheid van het Committee van den Heer De Roubaix, in de zaak door hen ondersteund, zou boven allen lof verheven zyn, ware het niet om hun onheusch gedrag tegen den heer tegen wien hetzelve gerigt was—het was dit gedrag, hetwelk hem, Dr. Zeederberg genoopt had, hen voor de voeten te werpen, dat indien de heer Proctor een vrywilliger kapitein was, hun kandidaat een burger-wet man was, en dit feit was niet wederlegd. Het was hem onverschillig of de Heer De Roubaix, al dan niet voor de burger-wet was, maar een rondborstige verklaring van zynen kant zou boekdeelen ten zynen voordeele hebben gesproken, in alle gevallen had hy verwacht door den Heer De Roubaix teregt geholpen te worden die men zeide tot dat doel te zyn gekomen; het was tot dat einde dat hy den Heer De Roubaix het document ter hand stelde, toen hy dezen morgen aankwam, maar de Heer De Roubaix wilde liever voldoening geven aan zyne ydelheid en de vooroordeelen van zyne ondersteuners en bewonderaars en heeft zeer vernuftig getracht hetzelve te gebruiken tot het te weeg brengen van verkeerden indruk.

De heer Roubaix betoonde veel grootmoedigheid in zyn antwoord aan zyne uitnoodigers, door te beloven dat hy te eeniger tyd, tot op den dag der kiezing, het veld zoude ruimen voor een plaatselyken kandidaat, maar hy was niet grootmoedig gebleven ten einde toe. Hy (Dr. Z) had van het begin gedacht dat deze grootmoedigheid ongevraagd was, maar verklaard geworden zynde moest men daarin niet te kort geschoten hebben. Echter, vindende by de opsteking van handen toen de meerderheid voor zyn tegenstrever was, dat hy niet als *fatsoenlyk man* kon terug treden, eischte zyn agent, volgens vroeger bekomen last, een "poll." Wat aangaat dat hy een gouvernements dienaar was, iets waarover de heer Roubaix zoo veel te zeggen had, zeide hy uitdrukkelyk, ten aanhoore van den rapporteur en andere, dat toen hy een kandidaat was voor volks gunst, en een gouvernements salaris ontving, het de opinie van zyn advokaat was dat zyne diensten verrigt werden onder kontrakt, en hem niet beletten konden plaats te nemen in een van beide huizen, iets dat een gouvernements ambtenaar niet doen konde. Wat aangaat de aanmerking dat hy tegen H. M. gouvernement was, dezelve was te onschadelyk en ongevraagd om eenige wederlegging te vereischen.

De heer De Roubaix beriep zich, in antwoord, op verscheidene personen die in den morgen tegenwoordig waren, om de waarheid te bevestigen van hetgeen hy gezegd had. Hy zeide dat het nutteloos was op nieuw over denzelfden grond te gaan. Dr. Zeederberg had stellig gezegd dat hy instemde met alhetgeen in het document gezegd werd, en het was duidelyk alzoo, want hy had veel moeite gedaan hetzelve te publiceeren en te verspreiden.

Dr. Zeederberg werd gevraagd wat hy gezegd had in het Hollandsch over te brengen, maar hy weigerde, op grond dat hy beter Engelsch dan Hollandsch spreken konde.

Buitenlandsch Nieuws.

DE KROONING TE MOSKOW.—Volgens de "Invalide Russe" waren te Moskow, by gelegenheid van de Krooning, zes Buitengewone Ambassadeurs, 12 Gevolmagtigde Ministers, 4 Buitengewone Gezanten; en 3 Zaakgelastigden. Met de Geattacheerden bestond het Diplomatische Ligchaam uit 106 personen. Het gezantschap van den Paus was niet in tyds aangekomen voor de plegtigheid der Krooning. By de plegtigheid waren ook tegenwoordig acht Aartsbisschoppen of Bisschoppen, twee Biechtvaders van het Hof. 48 leden van den Ryksraad, 3 Secretarissen van Staat, 62 Adjudant Generaals, 20 Generaals van het Gevolg, en 39 Aides de Camp. De troepen naby de stad gekampeerd bestonden uit 75½ bataillons infanterie, 84½ eskadrons kavallerie, en 136 stukken artillerie.

EENE HERINNERING.—De Moscow correspondent van de "Times" op Zondag den 14 dezer (September) schryvende, zegt:—"Het was heden juist twee jaren geleden, dat de geallieerden aan het Oude Fort landden en op eene ruwe wyze werden ingelyfd in de bezigheid van veldtogten te maken door te bivouakkeren op de bloote vlakte, zonder eenige tenten, onder een verbazenden stortregen, welke nog meer den doodelyken invloed van de cholera onder hen ontwikkelde. Weinig heeft iemand hunner gedacht, dat hy spoedig daarna op eene vriendschappelyke wyze in het paleis van de Kremlin zoude violeeren en dansen.— Het was eenige uren later dan nu, dat de Czar, in het eerst ongeloovig en naderhand met gramschap en verbazing, welke zyn sterk gestel als dat van een kind schokte, de tyding ontving van de landing in de Krim. In het vertrek van de Keizerin stormende, riep hy uit:—"Dit is meer dan een mensch dragen kan!" want tot op het laatst had hy de waarschuwingen en smeekingen van Prins Menschikoff in den wind geslagen, en hardnekkig staande gehouden, dat de geallieerden op den Donau en niet tegen Sebastopol zouden ageeren. Zyn trotsch, zyn zelfvertrouwen had een geweldigen schok gekregen—zyne wachten waren in Polen, zyne legers verzamelden zich op de grens, en eensklaps treft een wakkere vyand hem waar hy het minst voorbereid is en den slag het minste verwachtte.— Nog eenige maanden later kondigt zyn zoon hem de aankomst aan van een bode met depeches van aanbelang uit de Krim. "Zy gaan my nu niet aan," zeide de Keizer met eene zwakke stem, "Ik heb vrede gemaakt, vertrouw ik, met den Hemel, en heb niets meer te doen met de aangelegenheden dezer wereld; open, lees dezelve, en doe zoo als gy best oordeelt." Zoo groot was zyne zelf beheersching, dat hy niet naar derzelver inhoud vraagde; alhoewel dezelve betrekking had op zaken, waarin hy het meeste belang stelde en hem het meest ter harte gingen gedurende eene lang en niet onbelangryke regering."

SIR CHARLES NAPIER EN KROONSTADT.—In zyn laatsten brief van Moskow, zegt de korrespondent van de "Times"—"Sir Charles Napier heeft, in zyn verslag van zyne buitengewone ondervindingen van Kroonstadt, een belangryke daadzaak vergeten—hy heeft veel gesproken van moeijelykheden en de onmogelykheid te kennen gegeven van een aanval op die plaats, en vooral vermeld de beletsels door het vernuft van Todtleben daargesteld in den doortogt naar het Noorden der forten: maar Sir Charles heeft zyne landgenooten niet gezegd, wat de Groot Hertog zich geen moeite geeft te verbergen—dat de doortogt wel toegankelyk was toen de geallieerden voor het eerst op de hoogte van Kroonstadt kwamen; en dat de hinderpalen niet voor den winter van het tweede jaar des oorlogs daargesteld werden. De Russen waren volkomen bewust, dat de noordzyde kon geforceerd worden, en dat het zeer wel mogelyk was voor een vastberaden vyand om de forten voorby te gaan, de meeste van welke zoo gebouwd zyn dat het meerendeel van hun geschut gerigt is naar voren, en slechts een gedeelte van hetzelve beschikbaar is voor een vyand den regter vleugel passerende. Zy hadden altyd zulk een ongeval in het oog, en men sprak van de wanhopigste besluiten in geval de vloten de Neva forceerden en St. Petersburg ter hunner genade was. Men heeft de gelegenheid laten voorby gaan, en de Groot Hertog en Todtleben hebben gezorgd, dat het niet weder gebeuren konde. Zoodra de geallieerden aftrokken vóór het begin van den winter, werden duizende menschen aan het werk gezet, die steenen zonken langs het noordelyk kanaal, en stapels van honderden tonnen graniet blokken op het ys hoopten, die naar den bodem zakten naar mate het ys smolt en eene kunstmatige linie van rotsen over de doortogt vormden. Op eenige dezer rotsen werden batteryen gemaakt, kanonnen werden er op geplaatst om de toenadering te dekken, en de plaats werd inderdaad onaanrandbaar gemaakt voor groote schepen. Waarom heeft Sir Charles Napier ons niet gezegd, wanneer dit gedaan werd? Niets voorzeker van dien aard heeft eerder plaats gehad dan na de mislukte demonstratie in den zomer van 1854."—Sir Charles Napier, in een brief aan de "Times" van gisteren, zegt:—"Wanneer uw "Speciale Correspondent" de moeite had genomen de kaart van Kroonstadt na te zien, hetgeen een verstandig en eerlyk man had moeten doen, alvorens my aan te vallen, zoude hy ontwaard hebben, dat het noorden van Kroonstadt alleen kon genaderd worden door kannonneer en mortierboten, welke niet diep gaan, waarvan ik geen enkele had, hy zoude ook gezien hebben, dat de gang naar het noorden (welke nooit bevaarbaar was voor groote schepen) beschermd was door eene barriere ondersteund door acht of tien blokschepen, meer dan honderd kanonneerboten, verscheiden stoomvaartuigen en de schuiten van 20 linieschepen. Uwe "Speciale Correspondent" zegt, de Russen waren volkomen bewust, dat de noordzyde geforceerd konde worden, en dat het zeer wel mogelyk was voor een vastberaden vyand om voorby de forten te loopen, de meeste van welke zoo gebouwd zyn dat het meerendeel van hun geschut gerigt is naar voren en slechts een gedeelte van hetzelve beschikbaar is voor een vyand den regter vleugel passerende." De Russen nu wisten zeer wel dat de doortogt naar het noorden niet dienstig was voor groote schepen, en er waren daarom geene batteryen gebouwd. Ten noorden was dezelve versperd, zoo als ik reeds heb beschreven, en kon alleen worden aangevallen door kanonneer en mortierboten, welke niet diep gingen, en dit heb ik aan de Admiraliteit gemeld in 1854, en ik werd beleefdelyk bedankt voor hetgeen men geliefde te noemen myn zeer bekwaam verslag. In 1855, toen Admiraal Dundas op de hoogte verscheen, had men in den winter van 1854—5 een andere barriere gemaakt, buiten het ondiep water, om het noorden verder te beschermen, en alhoewel hy een doortogt door de palen vond in zyn gig, heeft hy het niet gewaagd het noorden van Kroonstadt aan te vallen met de kannonneerboten, welke hy ter zyner beschikking had. Waarom hy niet van meer voorzien was, kan de Admiraliteit het best beantwoorden; zy heeft een jaar gehad om hierover te denken. In 1856 toen ik te Kroonstadt was, had men een derde barriere gemaakt regt over, beschut door vyf batteryen, welke een aanval ten noorden onmogelyk maakten. Had de Admiraliteit in den herfst van 1853 het noorden van Kroonstadt goed onderzocht, zoude men geweten hebben, dat kanonneer en mortierboten de eenigste middelen waren om met goed gevolg aan te vallen; en wanneer ik zulk een rapport door verkenning uit zee in 1854 konde maken, had men in 1853 een veelbetere kunnen maken van den noordwal.

OOSTENRYKSCHE BEHANDELING VAN ONTSLAGEN LEGIONISTEN.—De "Globe" zegt dat men in London narigt heeft gekregen, dat zeven-en-twintig soldaten en vier onderofficieren, onlangs te Malta ontslagen, by hunne aankomst in de Oostenryksche staten van Toskane en Parma, dadelyk zyn gevangen gezet in de laatstgemelde staten. De Lombardiers, 13 in getal, werden by hunne aankomst op de grenzen, onder militaire escorte, naar Mantua verzonden, om voor den krygsraad teregt gesteld te worden, wegens het dienst nemen in een vreemden staat zonder verlof van de regerende magt. Dit heeft eene groote opschudding te weeg gebragt onder de ontslagen legionarissen in Piedmont, die zich gereed maakten naar hunne woonplaatsen in Italie terug te keeren. Zy zyn nu afgeschrikt en zullen op eene plaats moeten blyven, den loop der gebeurtenissen afwachtende. De Engelsche ministers by deze hoven hebben geprotesteerd tegen de behandeling van deze menschen en hun ontslag gevorderd.

DE SLAVEN-HANDEL IN AMERIKA.—Uit eene verklaring van den ambtenaar der Unie, belast met de hooge maritime policie in den staat New-York, blykt, dat gedurende de laatste twaalf maanden ten minste 15 schepen de haven van New-York verlaten hebben, die bestemd waren om voor den slaven-handel gebezigd te worden. De ondernemers dier operatien nu hebben daarby zulk eene scherpzinnigheid weten aan den dag te leggen, dat de Amerikaansche policie slechts tweemalen eene veroordeeling heeft kunnen verwerven, namelyk voor het schip "Falmouth," en "Julie Morgan," welke beide klaarblykelyk gewapend waren voor den slavenhandel.

Overigens kan men ligt begrypen, hoe gemakkelyk de uitrustingen voor dien handel aan de waakzaamheid der authoriteiten hebben kunnen ontsnappen, wanneer men de ontzaggelyke winsten in aanmerking neemt, welke die operatien geven.

De volgende cyfers zyn ten dien aanzien niet van belang ontbloot.

De schepen, die gewoonlyk voor den slavenhandel gebezigd worden, zyn schoeners van een middelmatige tonnemaat, die niet meer kosten dan 5000 a 7000 dollars, en die bestemd zyn om zoodra ééne reis volbragt en de lading slaven aan land gezet is, in de diepte neergelaten of op de kust geworpen te worden. Zy, die in dezen verfoeijelyken tak van handel speculeren, hebben hunne berekeningen zoodanig gemaakt, dat het voldoende is dat van vier schepen die daartoe gebezigd worden, slechts één behouden in de haven van bestemming aankomt, om nog een goed winstje over te houden.

En inderdaad kosten de negers, op de kust van Afrika gekocht, niet meer dan 10 a 40 dollars per hoofd, terwyl zy op de Amerikaansche markt gemakkelyk verkocht worden tot 300 a 800 dollars. Eene lading van 500 negers, a 30 dollars per hoofd, kost dus slechts 15000 dollars, en geeft den ondernemer eene zuivere winst van 170,000 a 180,000 dollars, na aftrek van alle onkosten. In deze ontzaggelyke winsten ligt wel iets opgesloten, hetwelk de meest volhardende pogingen tot het tegengaan van dien handel, kan verydelen. Zou men hieruit moeten opmaken, dat de slavenhandel een dier noodzakelyke kwalen is, zoolang de omstandigheden blyven bestaan, die hem zoo winstgevend doen zyn?

De "Morning Post," onder anderen ook over den verfoeijelyken slaven handel sprekende, is van meening, dat Engeland een voldoend aantal schepen in de omstreken van Cuba moet laten kruisen om den slavenhandel tegen te gaan, daar Spanje zyne verpligtingen dienaangaande niet naleeft. Het zal welligt beleedigend voor die mogendheid zyn, maar zy kan zich daarover niet beklagen.

EEN WONDERLYK STOET.—De koningin van Oude is met haar gevolg te Southampton aangekomen. Toen de officieren van H.M. te Southampton voet aan land zetten, werden zy, zoo als te begrypen valt, onmiddelyk door eene menigte nieuwsgierigen omringd, tegenover welke zy eene buitengewone welwillendheid en beleefdheid aan den dag legden. Een hunner liet zelf gaarne toe, dat men een prachtigen sabel, welken hy in de hand had, naauwkeurig bezigtigde. De sabel was overigens keurig bewerkt, zynde o. a. het gevest en de schede met edelgesteenten bezaaid.

Op het oogenblik dat de stoet te Alexandrie aan boord ging, ging de zee vry hol, waarvan het gevolg was, dat de prinsessen, die bovendien door hare lange kleederen belemmerd waren, het evenwigt verloren. De gesnedenen lieten echter niet toe, dat een Europisch officier deze dames de hand bood; zy moesten zich zoo goed zy konden trachten te helpen.

Te Southampton werd de mayor door den oppersten der gesnedenen naar het portier van de koets der koningin gebragt, om haar zyne diensten aan te bieden. Alvorens dit geschiedde had men echter de jalousien zorgvuldig gesloten. Kapitein Brandon diende als tolk.

Onderscheidene aanzienlyke Indiërs, die van London gekomen waren, om de koningin van Oude te complimenteren, boden haar volgens de gewoonte van hun land, by wyze van geschenk eene som geld aan. Het hoofd der gesnedenen overhandigde H. M. dit geld dwars door de jalousien. De broeder des konings van Oude, oom van den vermoedelyken erfgenaam des troons, noemt zich Sicunda Hussinah. De meeste personen van het gevolg hebben schrandere, Oostersche gelaatstrekken. Het kapsel van de koningin is luisterryk; het eindigt met een Paradysvogel. Hare Maj. spreekt met eene verbazende radheid. Onder het gevolg merkt men een reusachtig personadje op, in eene half Muzelmansche half vrouwelyke kleeding; de vingers van dien heer zyn met ringen bedekt en hy houdt een zwaren rotting in de hand. Hy is de eerste gesnedene van de koningin, de bewaker des harems. Men houdt hem voor schatryk. In het algemeen bevinden zich acht gesneden onder het gevolg der koningin. Een hunner is een zwaarlyvige Nubier; zyn kleeding bestaat uit met goud opgelegd blaauw fluweel. Deze acht personen zyn belast met het bewaren van rust en orde; zy kastyden gestrengelyk ieder, die zich niet goed gedraagt. Onder het gevolg bevinden zich voorts nog een aantal schryvers, die gedurende den geheelen togt onophoudelyk aanteekeningen maakten of schetsen van de kusten, welke men voorbyvoer.

Het vorstelyk gezelschap gebruikt dagelyks twee schapen of lammeren, drie dozyn vogels en eene aanzienlyke hoeveelheid ryst, andere granen en Indische speceryen. Zy dooden zelven de dieren, waarmede zy zich voeden, en wel onder het uitoefenen van godsdienstige ceremoniën; een priester namelyk leest in een heilig boek, terwyl de slagter, met het mes in de hand, den kop van het dier omdraait en het op een gegeven oogenblik, gedurende de stichtelyke lezing, den hals afsnydt.

Toen de koningin en de prinsen aan land stapten, werd H. M. in een draagzetel van het schip naar het rytuig gebragt, dat zoo kort mogelyk by de plaats van ontscheping gereed stond. De mayor van Southampton had de beleefdheid gehad twee fraaije rytuigen, elk met vier paarden bespannen tot dat doel te zenden.

Twee personen, volkomen gekleed als Egyptische mumien en waarvan alleen de beenen en voeten zigtbaar waren, verschenen het eerst en namen plaats in de koets van de koningin; het waren de eeredames van H. M. die weldra verscheen, zittende in haren palankyn, waarboven een scharlaken regenscherm uitgespannen was. Zy werd voorafgegaan en gevolgd door de officieren en gesnedenen van het koninklyk huis. Laatstgenoemden deden wanhopige pogingen om te beletten, dat de koningin door iemand zou gezien worden, op het oogenblik dat zy in het rytuig stapte, waarin men dan ook gelukkig slaagde, door middel van een scherm, waarmede men met groote handigheid manoeuvreerde. Op eens ontdekte men echter, dat twee nieuwsgierigen op den bok van het rytuig geklommen waren en op het punt waren, H. M. vlak in het aangezigt te zien. Een kreet van afgryzen en verontwaardiging deed die vermetelen weldra de vlugt nemen. Het rytuig van H. M. zette zich daarop onmiddelyk in beweging naar het hotel, waarin zy gedurende haar verblyf te Southampton wonen zou. Na het vertrek van de koningin werd de mayor aan boord van de Indus, aan de prinsen voorgesteld, die welgemaakte jongelieden zyn. De vermoedelyke troonopvolger schynt niet veel ouder dan 18 jaar te wezen, is ongeveer vyf en een halven voet lang, bruin van kleur en heeft een schrander en levendig uitzigt. Zyn oom is een by uitstek zwaarlyvig man. Beiden waren ryk gekleed; hun hoofddeksel, dat min of meer den vorm van een helm heeft, schittert van edelgesteenten. Zy waren zeer verwonderd over de hoera's van de volksmenigte. In het hotel aangekomen, werden zy door den majoor Bord van het balkon aan de menigte voorgesteld, als prinsen, die in Engeland gekomen waren, om regt te vragen.

Lucknow, de hoofdstad van Oude, ligt 600 mylen van Calcutta; het zyn nu zes maanden, dat de koninklyke familie van Oude haar land verlaten heeft. Zy moest 10,000 mylen afleggen om in Engeland te komen.

GETROUWD,

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, op Maandag, den 24 Nov., door den Wel-Eerw. Heer S. P. HEYNS, D. D.

De Heer Andries Pieter Leonard Holm, met Jongejufv. Catharina Jacomina Lötter.

THE ZUID-AFRIKAAN.

Cape Town, December 1, 1856.

If Cicero was right in calling History the mirror of the past and the teacher of mankind, a distinguished place is due to historians among the benefactors of their species. Nor is particular less valuable than general History. The most important events can be traced to minute beginnings, to details which general history, from the vastness of the subject, cannot embrace, and which nevertheless contain the germ of a series of revolutions, that have changed the face of society. To the philosophical student of history nothing is small or uninteresting. The history of a few families on an ocean-bound speck of earth like Tristan d'Acunha would be replete with interest in the hands of a writer eminently distinguished for the gift of observation. If so, none but thoughtless people can speak slightingly of the History of the Colony of the Cape of Good Hope, a portion of Africa on which civilised man has now been acting the endless drama of human life for more than two centuries. The shelves of our Public Library groan under the weight of thirty-thousand volumes; but in vain do we look among these for a history of this Colony. Probably much of the material for such a work is there, but it is scattered over a wide surface, or may lie embedded in depths that none but a most patient investigator would ever think of exploring. But the Library is not the only, perhaps not even the principal fountain of historical information for this Colony. Official records, both here and in Holland, doubtless contain much that deserves to be rescued from oblivion, and among the ancient families of Dutch, German or French extraction, that are gradually becoming extinct, there is much traditionary lore, which is daily perishing for want of being collected. Let us hope that the time will come, when some patient inquirer of independent means will do for this Colony, what Bancroft did for America and Professor Weiss for the French Refugees. The individual destined to confer this benefit on the Colony may be even now among us. His name may be Moodie, Cloete or Watermeyer. But whoever he be, he shall certainly have great obligations to those three gentlemen for the light they have thrown on certain portions of our colonial history.

The well-known and able lectures of Judge Cloete on a highly interesting portion of the history of this colony have issued from the press of Van De Sandt De Villiers & Co. in a Dutch translation. Though the English language is now pretty generally understood by the educated classes in this Colony, the readers of Dutch books are not a few, and instead of diminishing have latterly been on the increase. The relations and descendants of the Emigrants to Natal in 1834, the survivors of that adventurous body of men, will certainly prefer to read the account of their trials and sufferings in the language of their ancestors, a language which they have not yet renounced, and are not at all likely to renounce in their new abodes beyond the frontiers of this Colony. In the Free State and the Trans Vaal Republics, where the means of education are scanty, where society is exposed to the danger of relapsing into barbarism, such a publication is a valuable present, because from its contents it is more likely than any other book to keep alive those reading habits, without which society must sink below the level of the age. With this conviction on our minds we do not hesitate to say that the publishers of judge Cloete's lectures are entitled to the thanks of the Public. We refrain from adverting to their contents. The causes of that Emigration are a sore subject, especially to our English readers. The sufferers by injustice, the oppressed, in the natural course of events make room for other generations, to whom the wrongs of their ancestors do not extend; but the perpetrators of injustice, the oppressors, leave to their progeny an inheritance of ignominy, which, as it meets their eyes in the records of the past, will suffuse their cheeks with a blush of indignation.

Sequestration.—The estate of R. J. Cardinal, of Cape Town.—First and second meetings at the Master's Office, on the 10th and 17th December.

F. J. F. Muller, of Worcester.—First and second meetings at the Magistrate's Office, on the 10th and 17th December.

Intestate Estates.—Meetings of the next of kin and creditors will be held in the following estates.

M. H. le Roes, and surviving spouse Anna Elizabeth Lombard,—at the Magistrate's Office, Riversdale, on the 9th January 1857.

Henry Buckton,—at the Master's Office, on the 13th January 1857.

Hippopotamus.—The hippopotamus, not long ago killed at the Berg River, having been mounted at a considerable outlay, the trustees of the Museum have resolved to exhibit the same during a short time, at the rate of 6d. for adults and 3d. for children. This being done with a view to cover part of the expense, subscribers will also be liable to the charge.

Dock at Simon's Bay.—The inhabitants of Simon's Bay will meet in the School room at that place, to-morrow evening at 7 o'clock, to consider the expediency of forming a company for the construction of a Dry Dock or Patent Slip at that harbour.

Paarl Election.—The poll for the election of a member to represent the Paarl division in the House of Assembly, closed on Friday last. Messrs. Proctor and De Roubaix were the contending candidates. The election terminated in favor of Mr. Proctor. The result of the poll will be declared to-day.

Union Bank.—The following gentlemen will, we understand, offer themselves at the ensuing election as candidates for the vacancies in the direction of the Union Bank:—N. Stenhouse, J. Shepherd, F. S. Berning and G. Van R. Muller.

British Kaffraria.—The intelligence from this quarter is of rather an equivocal character. Some accounts lead one to the belief that the Kafirs have commenced the cultivation of their lands, while others declare that in the great majority of cases no disposition is shewn to engage in such labour. A rumour was also afloat that the great bulk of the Kafirs contemplated migrating to the Basoutu country, Moshesh having invited them to join him, and offered them an extensive territory to the N. of that which he himself occupies. We do not attach any great weight to this report, it not being very probable that the Kafirs would abandon the country in which they now dwell, for one in every respect so inferior, and especially when by such removal they would to a large extent jeopardise their independence and become the vassals of the Basouto chief. The recent rains had been abundant throughout Kafirland, the rivers were much swollen, and travelling thereby rendered tedious and perilous.—*G. T. Journal.*

The Kafirs.—The behaviour of the Kafirs continues as ludicrously mysterious as ever. We now hear that our old friend Pato has prohibited his people from ploughing, and that the few who have commenced cultivating have received a hint to take care of themselves. It is supposed, from the notices of the authorities, that the Kafirs are very anxious to be employed in the colony; but we have heard of one farmer, who, being much in want of labour, lately went to Kafirland for that purpose, and with great difficulty succeeded in procuring a small number, and they were, as we understand, men who had commenced cultivating contrary to the wishes of authority. It is also said that one of Pato's sons was lately sent to the prophet, and that the result was that Kreli furnished, at the impostor's bidding, eight cattle for slaughter. These were accordingly sacrificed, and Pato's son was told that the animals would rise again in his father's country, and, as the story goes, Pato's son sure enough did see the identical cattle again on his return home. These sorts of stories are surely made up by the chiefs to keep up the excitement by working upon the credulity of the common people. Kona, one of Macomo's sons, the one who led the attack on the wagon train at Burnshill, is stated to be cultivating in spite of the injunctions of his old father. There is an impression among the Kafirs that the government will feed them if they should be in want.—*Kaapsche Grensblad.*

By the Kafirland mail of yesterday we learn that rumours are prevalent in British Kaffraria that the Kafirs have an idea of trekking, and that Moshesh has offered them a country to the north of his. It is stated that their cattle killing and not sowing would tend to give some credence to these reports; but what they intend doing before this is not known. Some say they would try their strength with us first, and should they fail, then trek. This it is thought is not unlikely, but the arrival of a large body of Germans may cause them to abandon the idea. It is said that steps have been taken to ascertain the truth of these rumours.

A letter before us, dated 16th inst., states, "we have had rain for the last six days; and it still continues. If the Kafirs do not take advantage of it, I think we may say they have some move in contemplation. The next three months will prove it." It is also stated "a sergeant of the 89th Regt. on his way to East London from King William's Town got wounded a short time since, but at first he would not say how it happened. Of course it was put down to the Kafirs. However, it proves to be an accident of his own. A small pistol he had in his breast went off and wounded him. He never said a word of this till the ball was extracted, when (it being so small) he was questioned, and acknowledged it was done as above stated.

The East London works are getting on well, and great hopes are entertained of their success.—*Ibid.*

ANOTHER VICTIM TO KAFIR TREACHERY AND VIOLENCE.

Extract of a letter from Kat River, dated Tuesday afternoon, 18th of Nov., 1856:—

"I have just returned from the funeral of Mr. John Selby, formerly an inhabitant of Lower Albany, but for the last two years resident in this district as a grantee under the late Sir Geo. Cathcart's system. It will be remembered, that, about two months ago, Mr. Selby proceeded from the Kat River to King William's Town with some produce for sale. On his return, he outspanned just outside of the town, tied up his oxen for the night, and laid down on the ground at the back of his wagon to sleep. During the night he awoke, as he himself described it, feeling a choking sensation, and in putting up his hand, he found his forehead, &c., covered with blood. On looking about he missed two pillows, two blankets, and a plaid shooting coat, which he had taken off upon lying down. It appears that some ruffian, doubtless a Kafir, had struck the unfortunate man whilst asleep, a severe blow over the left eye, with a knob-kerrie, or other heavy instrument, which completely stunned him, for he could not even tell when he received the blow. He returned home as fast as he could,—and continued to linger on, most of the time confined to his bed and occasionally in pain from the wound, until Sunday evening last 16th instant, when he expired without a struggle, leaving a widow (a daughter of Mr. James, head of James' party, a British Settler,) and nine children to deplore the loss of a good husband, and a kind and affectionate father. His remains were this afternoon conveyed to the silent tomb, followed by the Magistrate of the district, his clerk, the English inhabitants residing at, and in the vicinity of the village of Seymour, and most of the men of the detachment of the 45th Regt. stationed at Eland's River Post, several of these men belong to the Wesleyan Church, of which deceased was a consistent member. Matter had formed on the brain, and after death it was found that the skull was fractured.

This is another *Murder* to be placed to the account of British Kafirland. Can, or will, nothing be done, to trace and discover the murderer? A large reward should be offered. Talk about making *good roads* through British Kaffraria, &c. What is the use of good roads when such things as I have described happen? We constantly hear of wagons robbed, oxen cut loose, and here we have a *Murder*. What man in his senses, will travel the *good roads* of British Kaffraria, when such a state of things exists. This melancholy event has cast quite a gloom over this small community.—*Extra to G. T. Journal.*

Kafir Depredator Shot.—Information has been received from Fort Peddie of the death of a Kafir marauder under the following circumstances:—

It appears from the report made, that Mr. W. S. Webb, has a farm on the Beka River, a few miles S. E. of Fort Peddie, where several attempts have been made lately on his cattle kraals, and from which, as we believe, some cattle have been stolen. Expecting these attacks to be repeated, two of his sons, boys of the respective ages of thirteen and fourteen years, placed themselves in the cattle kraals each of them being armed with a gun. This was on Friday night last, when there was no moon, the obscurity being deepened by a damp hazy atmosphere. About 9 o'clock the silence was broken by a faint rustling of the bushes forming the kraal, and presently the young watchers could discern the stalwart figure of a naked Kafir emerge from an aperture he had just made. Sensible of the danger of his position, one of the boys discharged his gun, and as it would appear with fatal effect, as the marauder uttering a piercing cry instantly fell. At the same instant three or four assagais were thrown, one of which grazed the neck of one of the young defenders, and pierced the clothes of the other. On hearing the noise Mr. Webb, the father, instantly rushed to the spot, but the marauders had fled leaving the wounded Kafir to his fate.

An express was instantly sent off to the nearest police station, within half a mile of the spot, but when a party of the police arrived shortly afterwards the marauder was found to be quite dead. The charge of buck shot had entered the right side, and from the short distance at which it had been fired had proved mortal in its effect. Three assagais and a knob keerie were found underneath the deceased marauder, and also a skin bag or sack, containing a variety of articles which are commonly carried by a Kafir when out marauding. Report was at once made to the Resident Magistrate, who has made a record of the whole of the circumstances, which will we understand be transmitted to the proper authorities. We believe that the whole of the border near the scene of this catastrophe, is watched constantly by parties of the Mounted Police, and hence it seems to indicate the straits to which the Kafirs are reduced, when after wantonly destroying their own cattle, they incur such fearful risk in endeavouring to steal from others. We do not learn that the corpse of the Kafir was identified, nor is it known, we believe to what tribe he belonged. The steady determination of the boys seems to have been remarkable, but it is not the less melancholy to reflect that youths of so tender an age should be actors in so fatal a tragedy.

Since writing the above, a letter has been received from the father of the lads mentioned in the letter, detailing full particulars, which will be published in Saturday's *Journal.*

Foreign Intelligence.

MILITARY COLONIZATION.

The following conditions for the formation of a military settlement in British South Africa have been issued:—

"War Depatment, Sept. 24.

"1. The officers, non-commissioned officers, and soldiers of the British German Legion may claim the fulfilment of the articles of capitulation under which they entered Her Majesty's service; or,

"2. They may be sent as military settlers to the Cape of Good Hope and British Caffraria on the following terms:—

"1. Duties.

"3. They will be liable to serve as military settlers from the date of their landing in South Africa, and for seven years after their location, as follows:—

"First.—They are to resist the attacks of an enemy, or to aid the civil power.

"4. Second.—They are to attend for exercise on such days as the Governor may appoint during the first three years (not exceeding 30 days in any one year), and to muster every Sunday for church parade.

"5. Third.—For the last four years they are to attend for exercise on such 12 days in each year as the Governor may appoint, and for muster every Sunday for church parade.

II. Imperial and Colonial Engagements with the Military Settlers.

"6. For the abovementioned services the officers, non-commissioned officers, and privates who may volunteer and be approved will be conveyed to South Africa free of expense, the officers being furnished with a mess, and the soldiers with provisions during the voyage. They will take with them their arms, accoutrements, uniforms, and camp equipage, and will be provided with a canvas frock and trousers for the voyage.

"7. They will receive free rations from the day of their landing, and for one year after their location, or a commuted money allowance of equal value.

"8. They will receive pay up to the day of embarcation.

"9. From the day of landing in South Africa and for three years from the date of their location they will receive the following rates of pay:—

Pay of colour-sergeant	1s. 2d.	per day.
Sergeant	0s. 11d.	"
Corporal	0s. 8d.	"
Private	0s. 6d.	"

(Trumpeters and buglers the same as privates.)

"10. When called out for service in the field against the enemy, or in aid of the civil power, the pay of all ranks will be made up to the same rate as that of Her Majesty's troops. This expence will be borne by colonial funds in the case of their services being required in aid of the civil power, and by Imperial funds when they are employed against an enemy.

"Pensions.

"11. Every military settler, whether officer, non-commissioned officer, or private, wounded or disabled in defence of the colony, will be granted the allowance for wounded received in action which may be sanctioned by the regulations in force in the colony for the time being.

"12. An advance of 5*l.* will be made to each man to provide himself with cooking utensils and tools, to be repaid during the second and third years of service.

"13. Each non-commissioned officer and private, if located in a town already inhabited by a European population, will be allowed a building lot on which to erect his house. If located in a village or new settlement, he will be allowed an acre of garden ground in addition to a building lot.

"14. They will have the same rights regarding depasturing stock on the common lands as the other inhabitants of the place where they may be located.

"15. The details of the location of the force will be carried out by their own officers, from among whom a system of local magistracy may be provided.

"16. Each non-commissioned officer and private will be required to build a cottage on the land allotted to him. For this purpose an allowance will be made.

For a non-commissioned officer	£20
A private	18

to be expended under the superintendence of the officers of the force appointed for that object.

"17. The cottage and land will be held rent-free for the seven years of his military service, provided he conforms to the rules and regulations laid down for his guidance, and subject to the provisions of article 23.

"18. The house when built must be kept in good repair without expense to the public.

"19. Until the cottage be built the men will have the use of their tents, or of such temporary huts as they may erect from materials at hand.

"20. At the end of seven years from the date of location the land, buildings, and improvements thereon will become the absolute property of the military settler if he has fulfilled the conditions of his agreement, and he will then be subject to no further military duty than that exacted from other settlers in defence of the country.

"21. If an unmarried military settler should die before he shall have acquired a proprietary right to his house and land and improvements they will revert to the Crown.

"22. The funeral expenses of a member of the force who may die during the term of his military service will be borne by the Imperial Government, such charge in no case to exceed one guinea.

"23. During the seven years of military service the settlers will be liable to such rules as may be laid down by the Governor for their control. For minor offences fines may be inflicted under the same authority; for more serious offences any officer or man may be expelled the force by order of the Governor, and such expulsion will involve the deprivation of house and land and of any other privileges which he may enjoy as a military settler.

"Married Men.

"24. The wives and families of non-commissioned officers and privates will be conveyed to South Africa free of expence for passage or provisions, and they may be provided with rations during the first year or any part of it in locations in which the Governor of the colony may consider it necessary.

"25. At every location accommodation of a temporary nature is or will be provided for the families of the men and for the safe custody of the arms and stores.

"26. If a married settler die and leave a widow or a family, his lands, buildings, and improvements thereon shall become their property, according to the colonial law of inheritance, even if the deceased should not have fulfilled the full period of his military service.

"27. The wives and children of non-commissioned officers or privates who may be now in Germany may be brought from Hamburg, Bremen, Rotterdam, or Ostend at the public expense, and may accompany their husbands and parents to South Africa, if they arrive in time, or they will be sent after them as opportunities occur.

"28. The same indulgence will be extended to the affianced brides of unmarried non-commisisoned officers and privates who can satisfy their commanding officer of the reality of the engagements of marriage.

"Officers.

"29. A reduced number of officers will be selected to accompany and form part of the force—viz.:—

1 Field officer	per 1,000 men.
15 Company officers	"
3 Medical officers	"
1 Staff officer (as paymaster and quartermaster)	"

"30. The officers will receive from the day of their landing in South Africa, and for three years after their location, the half of their present rate of pay, except when called out for active service in the field, when this will be made up to the full pay and allowances of their rank, as per article 10.

"31. Each officer will receive an allotment of land for building and garden purposes of at least double the extent of that of a non-commissioned officer or private.

"32. In lieu of barracks or house-rent, each officer will receive an allowance for the purpose of building on his land according to the following scale:—

Field officers	£200
Captain	150
Subalterns	100

To be paid in instalments regulated by the progress of the building.

"33. The public lands in the colony are disposed of only by sale, but officers who go out under the present conditions will be allowed in the purchase of such lands a remission of the purchase money according to the following scale:—

Field officers	£300
Captains	200
Subalterns	150

"34. Any officer who shall at the end of the first three years of service or sooner signify his intention not to prolong his service beyond the said period of three years, shall forfeit his house and such portion of his land, with the improvements thereon, as shall have been derived from the Government free grant, or was granted as the equivalent of the remission money referred to in the last paragraph, all of which shall revert to the Crown.

"35. Every officer who continues to serve for the remaining four years of this engagement shall be liable to the same conditions as to service and pay as are already provided for non-commissioned officers and privates, in consideration of which every such officer shall, at the expiration of the full term of seven years, be entitled to a free grant as his absolute property of the house and building lots, and also of such land as he may have acquired by virtue of article 33.

"Married Officers.

"36. Married officers will be allowed to take their wives and families to South Africa free of expence for passage or provisions, and a passage will be given to one unmarried female servant in addition to each family, if required.

"37. The widows and children of officers will succeed to the lands and property of their husbands and parents, as in the case of non-commissioned officers and privates. (See article 26.)

"38. During the period of their service the officers will be required to discharge their military duties, and also to carry out the details of the location of their men.

"PANMURE.
"R. VON STUTTERHEIM.

THE WESTERN POWERS AND NAPLES.

The *Austrian Gazette* has published the following article on the proposed intervention in the affairs of Naples:—"the expedition of the western powers is in contradiction of the principles of international right so frequently appealed to by diplomatists, and gives a severe blow to the security of the European states for the future; but from it no peril will result to the present situation of Europe. We have reason to believe that, at the worst, the western powers will not go further than recall their legations; they would thereby assume only an attitude of discontent, in revenge for the note of the Neapolitan Government, which appears to have wounded them. There would not have been any need for that to send out a fleet, but that display had its own motive. The British Government appeared determined to send to the coasts of Italy formidable naval forces; and the cabinet of the Tuileries opposed for some time by various arguments that dangerous intention. France, as a great maritime power, and particularly of the Mediterranean, cannot allow any isolated cruise of a British fleet in the seas which bathe her coasts. *She ought, consequently, to have assumed an imperious tone with respect to England*, but in that case, the bond between the two powers, already somewhat loosened, would have been considered as completely severed. The moment did not appear to the French government suitable for an act of such importance, and the affair which constituted the object of the difference was not of a nature to give cause for a rupture. If France and England are to be one day in open opposition, it ought to be on a question popular in France, but the Neapolitan government is not well looked on by the French nation. That circumstance had been well considered in England, and arrangements had been come to in consequence. The French government resolved therefore to appear by the side of England in the Mediterranean with equal forces. The ostensible object is the same for both States, but the secret intentions of England are disconcerted. The British flag, in appearing alone on the coasts of Italy, would have been the signal for revolt against the several governments; the French flag by its side, is an exhortation to calm and order—a declaration that the question at issue is only a conflict between governments, in which no one ought to interfere. It is in that sense that the reinforcements made to the French garrison ought to be considered. We think we can express an opinion on the issue of this affair which events will not contradict. The King of Naples will defend his right like an independent sovereign, and will declare in a manifesto that the attacks against his sovereignty will place the political rights of Europe in peril. He will prove, on the appearance of the western fleets, that his subjects, who are represented as being kept down by force, will declare themselves enthusiastically for their monarch against foreign violence. Thus justified before Europe, and raised in the esteem of his country, he will yield, in the interest of European peace to the violence exercised against him, and will submit to the conditions of the ultimatum. It is also in this firm resolution of the Neapolitan Government to save, at least morrally, the international right of Europe, that may be found the cause of the efforts of Austria at the Court of Naples. That power has done everything to prevent a conflict, by persuading Naples to yield in time. But she would not go further than friendly representations and motives of general utility; she would not interfere with the political right of Europe, for which no other compensation has yet been found, except a general rule to serve as the basis for negociations inevitable in the existence of states, and which may every day arise."

The Paris correspondent of the *Indépendance* states that the concessions demanded of the King of Naples are a somewhat extensive amnesty, the time and the measure of which are however, left to a certain extent at his discretion; and, further, some reforms in the code of procedure as well as in the regulation of prisons.

Another correspondent of the same journal asserts that it was intended to forward the so-called ultimatum to Naples by the hands of M. de Soux, recently second attaché of M. Walewski, in London; whose mission, however, would be more than that of a simple bearer of despatches. He adds that three times has the order to leave been given, and as many times countermanded.

It is said in a letter from Vienna that after a conference between Count Buol and the French, British, and Neapolitan ambassadors, despatches were sent off by the latter to their Governments, in consequence of which it was supposed at Vienna that the naval demonstration would be adjourned.

The Paris correspondent of the *Post* says that France and England are completely united on the question of one or two Sardinian ships-of-war accompanying the combined fleet to Naples.

The correspondent of the *Times* writes the following under date Vienna, September 27:—As it has more than once been suggested to me that the King of Naples would hardly have displayed such extreme obstinacy had he not been assured that Austria was strongly opposed to the idea of a hostile demonstration against him, it may be as well to lay before you a succinct account of the conduct of the Imperial Government towards Naples on the one hand, and towards England and France on the other. Even during the war Austria repeatedly counselled the King of Naples to avoid giving offence to France and England, "her allies," and since the conclusion of peace she has not ceased to urge the King of Naples to make the concessions so strongly insisted on by the Western Powers. The Austrian Government has, however, always carefully avoided encroaching on the sovereign rights of the King of Naples, and that for a reason which is self-evident. If Austria were to join England and France in their present attempt to force the King of Naples to govern his subjects rationally, would she not assist in establishing a precedent which might, perhaps, be a source of great future inconvenience to herself? When the official papers are laid before Parliament, it will be seen that the conduct of Austria on the Neapolitan question has been anything but unfaithful. She promised to use all her influence on the King of Naples in order to induce him to make the required concessions, but she, at the same time, declared that she could not possibly go beyond persuasion, as arbitrary interventions in the internal affairs of states were contrary to international law. It is not my intention to say that the exact language employed by the Imperial Government has now been given, but the words employed certainly convey the sense of the communications from time to time made to the London and Paris Cabinets. That this Government has done all in its power to persuade France not to join England in a hostile demonstration against Naples may be considered certain, for it does not attempt to conceal its vexation at its want of success. Before this subject is quitted it may be observed, that the King of Naples could not have been rendered obdurate by a *knowledge* that Austria was averse to any intervention or demonstration, as the Imperial Cabinet did not consider it advisable to communicate its opinions on the subject to Prince Petrulla. Reliable information has been given me that the Chevalier de Martini is the bearer of a very urgent appeal to the "good sense and judgment" of the King of Naples; but no one is inclined to believe that it will be of the least avail. One of the best informed and shrewdest diplomatists in this city is of opinion that the Austrian Government will not actively interfere in the Neapolitan question, "unless, indeed, there should be a revolutionary outbreak in Naples, in which case she might consider it advisable to make her peace with Russia, which she could easily do by offering to assist the embarrassed (Neapolitan) Monarch."

The Paris correspondent of the *Times* writes on Tuesday, the 30th:—"M. de Brunow had an introduction with the Minister for Foreign Affairs to-day, and presented a note. The interest attached to the Italian question and the recent despatch of Prince Gortschakoff induces us to believe that M. de Brunow's communication had reference to the condition of Naples, and perhaps was not essentially different from that despatch. This, however, is but conjecture. In some quarters it is thought that, notwithstanding the present critical state of affairs, an arrangement is not improbable, and that the King of Naples will at the last moment listen to the advice of those who, after all, are his best friends. But whether it be from prudence or conviction that the system of government so long prevailing at Naples be changed, the people no less than the King will profit by it. The *Assemblée Nationale* has a long article denouncing intervention in the affairs of a nation, and is quotes various authorities in support of its views. But the fact is, that the government of Naples is no more a government, in the true sense of the word, than the majority of the chambers under Louis Philippe was the real expression of the will of the French people. That government took its stand against all change and all reform on the ground of what was termed the 'legal' majority who supported it, and the fiction that the nation was with it because a certain number of representatives, who were either corrupt already or who *courate* corruption, supported the policy of the ministry, did not prevent the revolution of 1848, no more than the fiction of non-intervention would save King Ferdinand. In our day there is no sovereign, however despotic, who can long violate with impunity the principles of justice and humanity; and no political fiction should prevent those who have an interest in maintaining the tranquillity of Europe from exercising a wholesome control when necessary.'

The Coronation at Moscow.—According to the *Invalide Russe* there were at Moscow, on the occasion of the coronation, six Ambassadors Extraordinary, twelve Ministers Plenipotentiary, four Envoys Extraordinary, and three Chargés d'Affaires. With the Attachés the diplomatic body amounted to 105 persons. The Pope's envoy did not arrive in time for the ceremony of the coronation. There were also present at the ceremony eight archbishops or bishops, two confessors of the Court, 48 members of the Council of the Empire, three Secretaries of State, 62 adjutant generals, 20 generals of the suite, and 39 aides de camp. The troops encamped near the town consisted of 75½ battallions of infantry, 84½ squadrons of cavalry, and 136 pieces of artillery.

A Reminiscence.—The *Times* Moscow correspondent, writing on Sunday, the 14th September, says—"It was just this very day two years ago that the allies landed at the Old Fort, and were rudely inaugurated into the business of campaigning by bivouacking on the bare plain, without any tents, under a tremendous fall of rain, which still further developed the fatal influences of the cholera among them. Little any of them ever thought that he would have been fiddling and dancing away in a friendly manner in the palace of the Kremlin so soon afterwards. It was a few hours later than this that the czar received, at first with incredulity, and then with an anger and astonishment which shook that giant frame like a child's, the news of the descent on the Crimea. Bursting into the empress's apartment, he exclaimed, 'This, this is more than a man can bear!, for up to this last he had neglected the warnings and entreaties of Prince Menschikoff, and had obstinately insisted that the allies would operate on the Danube and not against Sebastopol. His pride, his self confidence had received a rude shock—his Guards were in Poland, his armies were gathering on the frontier, and suddenly an active enemy strikes him where he is least prepared and little expected the blow. Yet a few months more and his son announces him the arrival of a messenger with despatches of importance from the Crimea. They are nothing to me now,' feebly articulates the Emperor; 'I have made my peace, I trust, with Heaven and I have no more to do with the affairs of this world; open, read them; and do as you think best.' So great was his self-control that he did not make an inquiry as to their contents, although they related to the matters which had interested him and affected him most in the course of a long and not uneventful reign."

Sir Charles Napier and Cronstadt.—In his last letter from Moscow the correspondent of the *Times* says—"Sir Charles Napier, in the account of his extraordinary experiences of Cronstadt, forgot one important fact—he talked much of the difficulties and insinuated the impossibilities of an attack on the place, and mentioned especially the impediments created by the genius of Todtleben in the passage at the north of the forts; but Sir Charles did not tell his countrymen what the Grand Duke is at no pains to conceal—that the passage was quite practicable when the allies first came off Cronstadt, and that the impediments to the passage of large ships were not formed till the winter of the second year of the war. The Russians were perfectly aware that the northern side could be forced, and that it was quite possible for a determined enemy to run past the forts, most of which are constructed on arcs of spheres, have their *maximum* amount of fire directed in front, and have only part of their guns available for an enemy passing their right flank. They had ever such a casualty in view, and the most desperate resolves were spoken of in case the fleets forced the Neva and St. Petersburg was at their mercy. The opportunity was lost, and the Grand Duke and Todtleben took care it never should occur again. The moment the allies retired before the grip of winter, thousands of men were set to work, who sunk stones all along the northern channel, or heaped piles of hundreds of tons of blocks of granite on the ice, which went to the bottom as it melted and formed a line of artificial rocks across the passage. On some of these rocks batteries were erected, guns were placed to cover the approach, and the place was indeed rendered unassailable by large vessels. Why did not Charles Napier tell us when this was done? Surely nothing of this kind took place till after his abortive demonstration in the summer of 1854."—Sir C. Napier, in a letter to the *Times* of yesterday, says,—If your "Special Correspondent" had taken the trouble to examine the chart of Cronstadt, which a sensible and honest man ought to have done, before he attacked me, he would have seen that the north of Cronstadt could only be approached by gun and mortar boats with a light draught of water, not one of which I had; he would also have seen that the passage to the north (which was never navigable for large ships) was protected by a barrier supported by eight or ten block ships, upwards of 100 gunboats, several steamers, and the boats of 20 sail of the line. Your "Special Correspondent" says the Russians were perfectly aware that the north side could be forced, and that it was quite possible for a determined enemy to run past the forts, most of which were constructed on arcs of spheres, having their *maximum* amount of guns directed in front, and having only part of their guns available for an enemy passing their right flank. Now, sir, the Russians knew perfectly well that the passage to the north was not practicable for large ships, and there were no batteries constructed on arcs of spheres. To the north it was barred as I have already described, and could only have been attacked by gun and mortar boats of light draught of water, and this I stated to the Admiralty in 1854, and was complimented on what they were pleased to term my very able report. In 1855, when Admiral Dundas appeared off, they had in the winter of 1854-5 constructed another barrier, outside of the shoal water, to further protect the north, and though he found a passage through the piles in his gig, he did not venture to attack the north of Cronstadt with the gunboats he had at his disposal. Why he was not furnished with more the Admiralty can best answer; they had a year for consideration. In 1856, when I was at Cronstadt, they had constructed a third barriar right across, protected by five batteries, which rendered an attack on the north impossible. Had the Admiralty, in the autumn of 1853, well examined the north of Cronstadt they would have known that gun and mortar boats were the only means of attacking it with success; and if I could make such a report from a reconnaisance from the sea in 1854 a much better one might have been made from the north wall in 1853.

Austrian Treatment of Discharged Legionaries.—The *Globe* says that information has just been received in this country that twenty-seven privates and four non-commissioned officers, recently discarged at Malta, were, on their arrival in the Austrian states of Tuscany and Parma, forthwith incarcerated in the prisons of the two latter states. The Lombards, thirteen in number, on their arrival on the frontiers, were forwarded, under military escort, to Mantua, to be tried by court-martial, for accepting service in a foreign state without the permission of the ruling power. It has caused a great sensation amongst the discharged legionaries in Piedmont, who were preparing to return to their homes throughout Italy after the British service. They are now deterred, and will have to remain stationary, watching the course of events. The English ministers at these courts have protested against the course pursued with regard to the treatment of those men, and have demanded their release.

McDonald. Busk & Co.

ARE LANDING ex "*Meteor*," "*Coral Queen*," and Str. "*Robert Lowe*," large additions to their extensive STOCK; amongst which are—

BLACK and CALIFORNIA MOLESKINS
CALIFORNIA CORDUROYS
LADIES' BRONZED and PATENT LEATHER SHOES
" BLACK CASHMERE BOOTS
CHILDREN'S BRONZED AND SHOES
" BALMORAL BOOTS
FANCY CHECK GINGHAMS
BRIGHTON and other TOWELS
LADIES' DRESSES, in printed Cambric, Cashmere, Mouseline de Laine, and Balzarine
VELVET PILE and other HEARTH RUGS
MADDER and FANCY VOERCHIZ
FANCY and PLAIN DOESKINS and TROWSERINGS
LADIES' COUTILLE and SATTEEN STAYS
RICH SILK, FIGURED and PLAIN WAISTCOATINGS
SLOP CLOTHING, in Summer Jackets, &c., &c.

McDONALD, BUSK & Co.

Burg-street.

Fresh Sweetmilk Cheese.

NOW LANDING

500 *Fresh Sweetmilk Cheeses.*

McDONALD, BUSK & Co.

Burg-street.

RIO COFFEE
CAPER TEA
SWEETMILK CHEESE
CHINA PRESERVES

Just received, and for Sale at the Stores of

McDONALD, BUSK & Co.

Burg-street.

UNION BANK.

NOTICE TO SHAREHOLDERS.

THE ANNUAL GENERAL MEETING of SHAREHOLDERS will be held at the Office of the Bank

On MONDAY, 12th JAN. next,

For the purpose of receiving from the Directors a General Statement of the affairs of the Bank, for electing two Directors, in the room of J. C. SCHICKERLING and F. G. MYBURGH, Esqs., who retire according to the 21st Section of the Trust Deed; and for general business.

THE CHAIR TO BE TAKEN AT 11 o'CLOCK.

By order of the Directors.
THOS. HUDSON, Cashier.

Union Bank, 27th Nov. 1856.

Union Bank.

NOTICE is hereby given that, in order to enable the Directors to lay before the General Annual Meeting a correct list of Shareholders, no Transfer of Shares will be registered between the 15th Dec. and 12th Jan., 1857.

By order of the Directors,
THOS. HUDSON, Cashier.

Union Bank, 27th November, 1856.

Notice.

THE Undersigned late retiring Director (and now re-eligible) respectfully offers himself to the Shareholders of the UNION BANK as a Candidate for the vacancy in the Derection.

N. STENHOUSE.

NOTICE.

SOUTH AFRICAN MUSEUM.

THE HIPPOPOTAMUS, from Berg River having been procured for the Museum, and mounted at a considerable outlay, the Trustees have resolved to exhibit the Specimen to the Public for a short time, upon payment of a small Fee, with the object of diminishing the expense incurred in securing this fine Animal to the Institution. Until further notice, therefore, the Hippopotamus will be exhibited at the Museum from SATURDAY, the 29th inst., at the following rates, payable by all (Subscribers included, who, it is hoped, will approve of the measure taken by the Trustees for the benefit of the Institution.)—

ADULTS... .. .. .. 6d.
CHILDREN, ... 3d.

S. A. Museum, Cape Town, 27th Nov., 1856.

PUBLIC SALE OF VALUABLE

Landed Property,

In St. George's-street.

THE undersigned have received instructions from the Executrix of her late Husband JACOB DANIEL DE VILLIERS, JAN PIETER SON, to sell for account of said Estate, by Public Auction,

On Friday, the 5th December, next,

AT 11 O'CLOCK PTECISELY,

that well-known and substantial-built HOUSE, STORES, and PREMISES situated in this Table Valley, in St. George's-street, at the Corner of Hout street. This Property is well situated; and application having been often made to purchase the same out of hand, the Executrix has thought proper to sell said Property by Public Competion, to liquidate the Estate of her late Husband. For Conditions and further particulars, apply to the Auctioneers.

Liberal Bonus will be given.

BLORE & BARTMAN.

Cape Town, 18th Nov., 1856.

PUBLIC SALE OF VALUABLE

Landed Property,

AT BURGHERSDORP.

In the Insolvent Estate of ROELOF ABRAHAM ZEEDERBERG, Junior.

WILL be sold by public Auction, at the latter end of January, or in the beginning of February next, day of Sale to be notified hereafter,—

That valuable LANDED PROPERTY, recently transferred by Mr. C. J. O. WERDMULLER to this Estate consisting of:—

FOUR ERVEN, with the Buildings erected thereon, marked Nos 76, 77, 78 and 157, situated at Burghersdorp, in Lady-Sarah-street.

As also,

Certain piece Perpetual QUITRENT LAND, situated in the Division of Albert, Field-cornetcy of Wasch Bank, called

"Leeuwen Fontein,"

in extent 4600 morgen, having an abundant supply of Water throughout the whole year.—This Farm is very close to the newly erected Town, called "Dordrecht," and therefore well-worthy the attention of Speculators.

☞ Further particulars will be given hereafter.

A. P. J. VAN DER POEL,
J. MURISON, } Trustees.
W. L. BLORE,

Cape Town, 15th Nov. 1856.

Postponed Sale of IMMOVEABLE PROPERTY,

CONSISTING IN

3 Three-storied and very advantageously erected

HOUSES,

Situated at the Corner of Longmarket and Long-streets,

WILL be held by the Undersigned, as Testamentary Executors of the Estate of the late Mrs. the Widow CHR. L. WICHT,

TO-MORROW,

TUESDAY, 2d DECEMBER 1856,

(*Instead of Thursday, the 27th November, as previously advertised.*)

AT 11 o'CLOCK PRECISELY,

As by this Sale a suitable opportunity is offered to Speculators for the Investment of Capital, and these Houses, by their good will, and central situation, being admirably adapted for Trade; having annually yielded the Interest of more than £2500, the same require no further comment.

For the accommodation of Purchasers, Two thirds of the Purchase Money will be left at Interest, under first mortgage of the Houses, and Liberal Bonus offered.

S. DE KOCK, Sr. } Testamentary
S. J. DE KOCK, Jun. } Executors.

Messrs. BLORE & BARTMAN, Auctioneers.

PUBLIC SALE OF

Landed Property,

AT WELLINGTON,

TO-MORROW, the 2d Dec. 1856,

THE Undersigned will cause to be publicly sold his Erf at Wellington, marked E., in Bain-street, opposite the English Church, measuring 240 square roods. A substantial foundation has already been laid on said Erf for a convenient House, which might be subdivided into two DWELLINGS. It is planted with every variety of Fruit Trees and 1400 Vines. As this Erf is situated on the main road from Bain's Kloof, it requires no recommendation.

After the above Sale will likewise be sold 30,000 excellent Burnt Bricks.

☞ BONUS WILL BE GIVEN.

W. C. LAWRENCE.

Mr. P. J. PENTZ, J. F.s., Auctioneer.

PUBLIC SALE OF

Landed Property,

IN THE THRIVING VILLAGE OF WELLINGTON.

TO-MORROW, 2nd December 1856

THE Undersigned will cause to be publicly sold, with liberal Bonus, TWO ERVEN situated in Bain-street, opposite Bain's Hotel, one of them is planted with about 1500 Vines and various sorts of Fruit Trees, has a fine Vegetable Garden and a Well of Water, 23 feet deep, yelding water throughout the year. As the new road to the Paarl, accross the new Bridge, runs direct from Bains'-street, fixed Property in said street must rise in value,—a good oppertunity therefore for the investment of Capital.

JOHS. JAC. RETIEF.

STEYTLER & SMUTS, Vendue Adm.

WELLINGTON.

PUBLIC SALE OF TWO FINE

Building Lots,

TO-MORROW, the 2nd Dec. 1856,

THE undersigned will cause to be publicly sold two fine Building Lots, situate in Bain and Prince Albert-streets, planted with Vines and every description of Fruit Trees. These Erven being situated as aforesaid, are adapted for any purpose, the main road accross the Wellington Bridge as well as the new Paarl Bridge leading through said street.

Speculators would do well to avail themselves of this opportunity.

LOUISA H. HERHOLDT.

STEYTLER & SMUTS, Vendue Adms.

☞ The above Erven are meanwhile for private Sale.

Public Sale

IN MIDDLE ROGGEVELD,

District Worcester,

OF VALUABLE

FARMS, LIVE STOCK, &C.

THE Undersigned has resolved to sell by Public Auction

On Thursday and Friday,

The 4th and 5th December next,

All his PROPERTY, viz:

Landed Property

1. The Farm called *Twefontein*, in extent about 5 or 6000 Morgen, situate in Middle Roggeveld, district Worcester, sufficiently well-known to require no recommendation,

2. The Grazing Farm called *Klipkraal*, situate as foresaid, in extent about 11,000 Morgen being a most superior Farm.

Moveables,

Household Furniture, Bedding, &c.
3 Horse Wagons, one of which new
1 team of Harness
1 team of Yokes, Rope, &c.
Tools, Wood, Ploughs, and divers other useful articles.

Live Stock,

500 Sheep
80 Horses, all well bred, and as such well known
A number of very fat slaughter Cows, and whatever else may be offered on the day of Sale.

JOH. H. S. DU TOIT.

Vendue Office, Worcester, Nov. 3, 1856.

LAGUERENNE, BEOK & MEIRING, Adms.

50 extra fat slaughter Oxen,
28 trained draught Oxen,
6 draught and saddle Horses.

THE Undersigned will cause to be publicly sold TOMORROW, the 2nd December 1856, the above number of Oxen and Horses, at the place of Mr. A. DE WAAL, Joostenberg.

S. VAN NIEKERK.

Mr. D. A. DE VILLIERS, Auctioneer.

500 excellent fat Cape Sheep
150 Merino dito
50 Wether Goats.

ON SATURDAY, the 6th December next, the Undersigned will cause to be publicly sold on his Place at the Paarl, the above number of Sheep and Goats, the best to be had in Hantam.

As also 1300 1 inch Fir Planks
A new covered Horse Wagon
6 Bottom Board of 15 feet long

A. J. LOUW, W.s.

Paarl, 25 Nov., 1856.

D. A. DE VILLIERS, Auctioneer.

ARRIVED at the Undersigned's, two stray Oxen, both black, one marked left ear half moon before and after, the other both ears dovetail and half moon after. The owner can obtain the same on payment of expenses.

AD. MARAIS.

Porseleinberg, Division of Malmesbury, Nov. 27, 1856.

COOPER'S UNIVERSAL PILLS:

Prepared from a Receipt of the celebrated Surgeon, Sir ASTLEY COOPER.

THIS invaluable Medicine had for many years been extensively prescribed by the above eminent Surgeon and the Proprietor, a retired medical man, of high standing and to whom the Receipt was bequeathed, as a mark of personal regard, was, at the urgent request of his Friends and Patients, determined to circulate them generally, for the benefit of the Public.

Private Testimonials, of undoubted authenticity, have been received as to their efficacy in the following diseases, viz:—

Asthma,	Loss of Appetite,
Bilious Attacks,	Liver Complaints,
Coughs and Colds	Worms,
Consumption,	Piles,
Dysentery,	Rheumatism,
Erysipelas,	Sick Headache,
Giddiness in the Head,	Stone and Gravel,
Gout,	Sore Throats.
Indigestion.	

As a family Aperient Medicine, they will be found to answer all general purposes, and will prove of the greatest assistance to those who, residing in the country districts of this colony, and separated for "hours" from medical assistance, can resort to their use with the greatest advantage.

It is particularly requested that the "Directions" for their use, enclosing each box, will be strictly adhered to.

The following Testimonial (one selected from thousands) is submitted, as an instance of the remarkable effects produced by this celebrated Pill:—

This is to certify that, after suffering severely for six weeks from Lumbago, I was lately induced to try "Cooper's Pills," from the use of which, for only *three* days, at the rate of two a day, I received almost immediate relief, and have had no return of the complaint

WM. BOSWELL.

George Town, S. A., 29th Feb., 1856.

This is to certify that my Wife, who used to complain continually of *Palpitation of the Heart*, has been greatly relieved by the use of Cooper's Pills, to the excellence of which I therefore gladly bear testimony.

C. H. MASSYN.

George Town, S. A., 1st March, 1856.

TRANSLATION.

May 26, 1855.

Dear Sir,—Ever since I have been in this Colony I have been troubled with pains in the region of the loins, accompanied with extreme debility and confirmed Dropsical Symptoms; I have gone through a regular course of medicine, having been attended by several Doctors to no purpose. "Coopers Universal Pills," however, have done that for me what the Doctors could not do, and I am now in the enjoyment of excellent health. You are at liberty to make use of my name and to refer to me personally if necessary. Your's Truly,

STEPHEN WAHLDYK.

To Mr. H. C. Robinson.

AGENTS ALREADY APPOINTED.

Mr. P. PETERSEN,	—	Cape Town.
Mr. R. READ,	—	Graham's Town.
Mr. H. C. ROBINSON,	—	King William's Town.
Mr. J. BREHM,	—	Uitenhage.
Messrs. BRINK & DU TOIT,	—	Richmond.
Messrs. BARRY & NEPHEWS,	—	Swellendam.
Do.	—	George.
Do.	—	Mossel Bay.
Do.	—	Riversdale
Mr. H. DRINKWATER.	—	George
Messrs. DE PASS & NICHOLSON	—	Hondeklip Bay.
Mr. J. L. KNOBEL,	—	Colesberg.
Messrs. MOSENTHAL BROTHERS.		Graaff-Reinet.
Do.	—	Burghersdorp.
Do.	—	Aliwal North.
Mr. J. PATERSON,	—	Port Elizabeth.
Mr. J. P. WIGGINS.	—	Koopmans River.
Messrs. DIXON, NAIRN & Co.	—	Simon's Town.
Mr. J. JOUBERT,	—	Stellenbosch.
Messrs. QUINN & Co.	—	Worcester.
Mr. S. J. C. GIRD,	—	Paarl.

Sold in Boxes, with English and Dutch directions, at 1s. 6d., 3s., and 5s.

SOLE WHOLESALE AGENTS FOR THE WESTERN DISTRICTS

J. T. POCOCK & Co.,

CAPE TOWN.

SOLE WHOLESALE AGENT FOR THE EASTERN DISTRICTS

H. C. ROBINSON.

KING WILLIAM'S TOWN.

Great Hessian State LOAN

Of 6,725,000 Dollars.

With extraordinary advantage of a chance in two Drawings by single Payment.

To be reimbursed with	..	16,588,510 Dollars.
or	..	£ 2,400,000 Sterling.

THIS Loan is guaranteed by the Government, and contracted by the eminent Banking House of Messrs. M. A. VON ROTHSCHILD and SONS, in Frankfort-on-the-Maine. The following capital prizes must be gained, viz:—

14 of 40,000 dollars.		60 of 4,000 dollars.	
22 „ 36,000	„	60 „ 2,000	„
24 „ 32,000	„	120 „ 1,600	„
60 „ 8,000	„	180 „ 1,000	„

&c., &c. The smallest Price is 55 dollars.

The next drawing will take place the 1st December 1856 and 1st June, 1857.

The Price of shares is as follows:—

One share	£ 1	Thirteen shares	£ 10
Six shares	5	Thirty „	20

To enjoy the full advantages, early application is necessary, as the Price of a Share remains the same whether bought before or after the Drawing of the 1st December.

Tickets will be forwarded on receipt of Colonial Bank Notes, Bills, or Drafts on any Town in Europe.

The undersigned have great pleasure in announcing that they are now appointed Sole Agents for this Distribution for the British Colonies and Foreign Parts, and that during the last 12 years they have paid to successful holders of Shares in Great Britain, Prizes amounting to £52,000 which have been distributed in Liverpool, Birmingham, Manchester, and London, &c.

After each Drawing the Shareholder will receive a list of the winning numbers. The Prizes will be paid in cash at Frankfort-on-the-Maine, East or West Indies, Canada, Paris, London, New York, &c.

☞ Apply without delay to Messrs. J. A. SCHWARZCHILD & SONS, Bankers, Frankfort-on-the-Maine, Germany; or their House, Messrs. A. SCHWARZCHILD & Co., 26, Lombard Street, London; Remittances which are too late will be returned to the sender, or if he prefers it, shares in the following Drawing will be forwarded.

Prospectuses may be seen, and orders will be received at the Office of this paper.

COMMERCIAL

Marine & Fire Assurance Company

Established 26th February, 1855.

CAPITAL, £50,000 Sterling.

DIRECTORS.

R. GRANGER, Esquire, Chairman.
J. SHEPHERD, Esquire, Vice Chairman.

E. SUFFERT, Esq.	F. L. C. BICCARD, Esq.
O. J. TRUTER, Sen., Esq.	L. P. CAUVIN, Esq.
P. G. VAN DER BYL, Esq.	G. MYBURGH, Esq.
M. A. R. BERGH, Esq.	A. J. ZEEDERBERG, Esq.
J. C. SILBERBAUER, Esq.	W. BERG, Esq.

AUDITORS.

J. J. STEYTLER, Sen., and T. MOSTERT, Esquires.

AGENTS IN THE COUNTRY DISTRICTS,

Stellenbosch	P. H. Faure, Esq.
Paarl	D. A. de Villiers, Esq.
Caledon	T. Osterloh, Esq.
Swellendam	Messrs. Osterloh and Reitz.
Worcester	Messrs. Van der Byl & Le Sueur
Port Elizabeth	J. G. Hess, Esq.
Graham's Town	N. Birkenruth, Esq.
Mossel Bay	J. Vincent, Esq.
D'Urban	F. J. v. H. Duminy, Esq.
Napier	J. Pfaff, Esq.

Fire Department.

TARIFF OF PREMIUM PER £100

1. Flat Roof Buildings	£0	2	0
2. Buildings with Slate, Tile or Metal Roofs	0	2	6
3. Buildings with Thatched Roofs ..	0	17	6

Special Insurances according to the nature of the risks.

POLICIES GRATIS.

J. A. TRUTER, Sec.

Office, Cape Commercial Bank Building, Adderley-street.

General Estate AND ORPHAN CHAMBER.

Established 19th March, 1856.

CAPITAL, £20,000 Sterling

FOR Administering Properties and Estates, as Executors Administrators, Tutors, Curators Trustees, and Agents

Directors:

O. M. BERGH, Esq., Chairman,
D. TENNANT, Esq.,
J. C. SILBERBAUER, Esq.,
J. R. MARQUARD, Esq.,
C. JOHN SHEPHERD, Esq.,
C. FLECK, Esq., M.D.,
H. BOSENBERG, Esq.

Auditors:

T. MOSTERT, Esq.,
J. J. HOFMEYR, Esq.

Office, No —, Adderley-street, opposite Mr. A. S. ROBERTSON.

N. MEYER, Secretary.

COLONIAL ORPHAN CHAMBER AND Trust Company.

Capital, £49,000,

In 200 Shares of £200 each.

FOR administering Properties and Estates, as they may be lawfully appointed to, as Executors, Administrators, Tutors, Curators, Agents and Trustees in Insolvent Estates

DIRECTORS:

J G BLANCKENBERG, Sen., Esq. Chairman
F S BERNING, Esq.
P E DE ROUBAIX, Esq.
F PORTER, Esq.
E LANDSBERG, Esq.
A P HERHOLDT, Esq.
L P CAUVIN, Esq.

AUDITORS:

M MOLLER, Esq.
J J STEYTLER, Sen., Esq.

The Company have commenced Business at their Office No. 27, Adderley-street, opposite the old Dutch Reformed Church.

Persons desirous of appointing them will be pleased to nominate and appoint them as "*The Board of Directors of the Colonial Orphan Chamber and Trust Company.*"

The Insolvent Branch will be conducted by the Secretary, for whose acts the Company will be responsible

J. N. RUSSOUW, Jr., Sec.

A. J. HURLINGH

HAS removed from Bree-street to LONG-MARKET STREET, the House and Stores formerly the property of Mr. JAN HOETS, opposite the Stores of the Hon J. H. WICHT, and the Gunmaker's Shop of Mr. P. J BOTHA.

Notice to Relatives and Friends.

DIED, on Saturday evening, the 22d instant, on the farm Doornriver, in Langekloof, my dearly beloved wife CATHARINA ELIZABETH BERGH, aged 25 years, 3 months and 27 days, leaving me with two little children to deplore her irreparable loss.

At the same time I avail myself of this opportunity to express my heartfelt thanks to those friends who have shown so much assistance and attention to my beloved wife during her indisposition, feeling convinced of their participation in this my severe affliction.

J. F. DE LA HARPE.

Georgtown, Nov. 25, 1856.

NOTICE is hereby given to relatives and friends, that it has pleased the allwise Ruler of heaven and earth to call into himself my dearly beloved husband, Mr. JAN JACOB DE CLERK, aged 50 years, after a happy union of 30 years. He rode out with the Rev. Mr. MOORREES on the morning of the 25th instant, in perfect health, to visit a sick aged friend residing at about 2 hours' distance. On their return in the afternoon of that day, the deceased wished to see a friend residing on the road, for which purpose he dismounted from the vehicle, and proceeded to the friend who was working on the land a short distance from where he had dismounted. After exchanging a few words with said friend, he suddenly fell down and hae ceased to live;—a sad warning to all mortals that amidst life we are in death. All those who were acquainted with the deceased will doubtless sincerely sympathise with me in this to myself and numerous family so painful and irreparable bereavement.

A. S. DE CLERK, born DE WET.

Mompelier, Dist. Tulbagh, Nov. 27, 1856.

DIED, on the 24th instant, after one month's severe illness, ALEXANDER GODLIEB, youngest son of Mr. JOHN GEORGE MICHAEL WEINMANN, of Drie Fontein, Cape District, aged 4 years and 3 days.

20 Rds. Reward.

ABSCONDED, the Undersigned's Hottentot Apprentice, named ABRAHAM, about 15 years old, short and stout stature and light complexion; was dressed in blue velvet jacket, colored trousers and Leghorn hat with blue veil. Any one lodging him in goal or with the Undersigned will be rewarded; and those harboring him prosecuted.

A. W. LOUW.

Hout Bay, November 24, 1856.

TENDERS.

THE Directors of the Paarl Spirit Company will receive Tenders, on or before the 6th December next, for the supply of the requisite Firewood for the Distillery during 3, 6 or 12 months. The Tender to state the price per 3 leaguer Wagon Load, and to be sent in to the Distillery, addressed to the undersigned.

P. J. WESSELS.

Paarl, Nov. 22, 1856.

Shipping Intelligence.

ARRIVED IN TABLE BAY

Nov. 27. Sir Thomas Gresham, ship, 593 tons. N. Noracutt, from London August 23, to Calcutta. Cargo sundries Passengers, Capt. Garston, Ensign Gordon, 114 men, women and children, E.I.C.S. Granger & Co., Agents.

27. Prince Edward, schooner, 60 tons, W. Davis, from Hondeklip Bay Nov. 20, to this port. Cargo 50 tons copper ore. Phillips & King, Agents.

28. Prince of Wales, schooner, 54 tons, J. Spearing, from Port Nolloth to this port. Cargo copper ore. De Pass & Co., Agents.

29. Malaya, Dutch bark, 735 tons, P. Bok, from Batavia Oct 5, to Rotterdam. Cargo sundries. Put in for repairs having lost her 3 topmasts and mizen mast in a sudden shift of wind in lat. 29 50 E., long. 45 6 E. Deane & Johnson, Agents.

29. Neptune, schooner, 110 tons, C. Horton, from Adelaide Sept. 11, to Dundee. Cargo sundries. Put in with main mast sprung. Granger & Co., Agents.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Nov. 28. Barrick, bark, to London.
28. Witch of the Seas, bark, to St. Helena.
29. Oneida, screw steamer, to Australia.

Opgaaf van Koloniale Opbrengst, de Stads Mark gepasseerd, van den 26 tot 28 Novb. 1856.

Amandelen, lbs.		Almonds, lbs.	570
Aardappelen, mudden,		Potatoes, muids,	191½
Azyn, legger,		Vinegar, leaguers,	3
Aloe,		Aloes,	0
Boter, lbs.		Butter, lbs.	457
Brandewyn, leggers.		Brandy, leaguers,	12
Bokkevellen, stukken,		Skins, Goat, pieces,	90
Boonen, mudden,		Beans, muids,	2¾
Drooge Ossenhuiden, st.		Hides Ox, pieces,	9
Erwten, mudden,		Peas, muids,	6¾
Garst, mudden,		Barley, muids,	133
Hoorns, stukken,		Horns, pieces	9
Honig, lbs.		Honey, lbs.	52
Haver, mudden,		Oats, muids,	637½
Hooi, vrachten,		Hay, loads,	12
Kaf, zakken,		Chaff, sacks,	16
Koorn, mudden,		Wheat, muids,	356
Linzen, do.		Lentils, muids.	0
Meel, Grof,		Flour, coarse,	0
Melies, mudden,		Maize, muids,	1¾
Okkernooten, lbs.		Walnuts, lbs.	0
Patates, mudden,		Sweet, Potatoes	0
Rog, do.		Rye, muids,	0
Rozynen lbs.		Raisins, lbs.	477
Schapenvellen, st.,		Sheep, Skins,	408
Stroo, zakken,		Straw, sacks,	0
Tabak,		Tobacco,	0
Talk, lb.		Tallow, lbs.	0
Uijen, mudden,		Onions, muids,	0
Vederen, Ostr., lb.		Feathers, Ostr. lbs.	0
Wyn, ordinaire, legger,		Wine, common,	5
Was,		Wax,	0
Wol, lbs.		Wool, lbs.	1996
Wyn steen		Wine Stone,	446
Zeep, lbs.		Soap, lbs.	0
Zout, mudden,		Salt, muids	0
Zuurlemoenzap, ¼-aam,		Lemon Juice, ¼-aum,	¼

MARKT PRYZEN

Van den 27 tot den 29 Nov. 1856.

		Rds.	Sch.	St.		Rds	Sk.
Aloes per lb.	Aloe per lb. ..	0	0	0	—	0	0 0
Amandelen per lb....	Almonds per lb.	0	1	4	—	0	2 0
Appelen per lb.....	Apples per lb. ..	0	0	0	—	0	0 0
Abrikozen, per lb....	Apricots ditt .	0	0	0	—	0	0 0
Aardappelen per muid	Potatoes pr. mid	4	0	0	—	8	6 0
Azyn per legger....	Vinegar per leag	55	0	0	—	88	0 0
Bonen per mud....	Beans per muid..	12	2	0	—	21	4 0
Boter per pond	Butter per pound	1	1	3	—	1	3 0
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	390	0	0	—	415	0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	0	3	2	—	2	0 5
Drooge Ossehuiden ..	Dry Ox Hides do.	3	1	0	—	12	6 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc.	1	4	2	—	1	5 3
Erwten per mud....	Peas per muid..	15	6	0	—	16	7 0
Garst per mud	Barley per muid	7	4	3	—	8	7 3
Ganzen per stuk	Geese each, ...	1	0	2	—	2	2 0
Haver per muid	Oats per muid..	6	1	0	—	6	5 0
Haargerst pr 100lbs.	Oatsheives 100lb.	3	1	3	—	4	1 3
Hoenders per stuk..	Hens each.....	0	7	1	—	1	2 5
Honing per pond....	Honey per lb....	1	0	2	—	0	0 0
Kalkoenen per stuk..	Turkeys each ..	4	4	3	—	4	4 0
Kaf per 16 zakken ..	Chaff, 16 sacks.	40	0	0	—	47	0 0
Koorn per mud	Wheat per muid	27	5	0	—	28	1 0
Linzen per mud.....	Lentil per muid.	0	0	0	—	0	0 0
Melies per mud.....	Maize per muid.	0	0	0	—	0	0 0
Meel, Grof, pr. 100 lb.	Flour, fine 10 lb	0	0	0	—	0	0 0
Okkernooten pr. lb..	Walnuts per lb.	0	0	0	—	0	0 0
Oliphantstanden p. lb.	Elephts.' Teeth lb	0	0	0	—	0	0 0
Peren per pond.. .	Pears per pound	0	0	0	—	0	0 0
Persiken dito.....	Peaches do	0	0	0	—	0	0 0
Rog per mud.....	Rye per muid ..	0	0	0	—	0	0 0
Rozynen per lb.....	Raisins per lb...	0	2	1	—	0	0 0
Tabak dito.....	Tobacco do	0	0	0	—	0	0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea.	0	2	4	—	0	5 2
Merinovellen pr stuk	Merino Skins ea.	0	0	0	—	1	3 4
Stroo per 16 zakken.	Straw p. 16 sacks.	0	0	0	—	0	0 0
Tyger, & Leeuw vellen per stuk.....	Lion, and Tiger Skins each....	0	0	0	—	0	0 0
Uijen per mud.....	Onions per muid.	0	0	0	—	0	0 0
Varkens, gemeste....	Pigs, fattened ea.	0	0	0	—	0	0 0
——ongemeste..	—— unfattened.	0	0	0	—	0	0 0
——speen	—— sucking.....	0	0	0	—	0	0 0
Vederen, Struis p. lb	Feathers, Ost. lb.	0	0	0	—	0	0 0
——bedde p. lb.	——Bed per lb.	0	0	0	—	0	0 0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb.	0	0	0	—	0	0 0
Vygen dito.....	Figs per lb.	0	0	0	—	0	0 0
Wol, schapen, p. pond	Wool, com. p. lb..	0	0	4	—	0	4 1
Wol, fyne, dito.....	Wool, fine, do....	0	0	3	—	0	7 2
Wyn, ordinaire p. leg ger	Wines, ordinary per leaguer .	75	0	0	—	80	4 0
Wyn Steen pr 100 lbs.	Wine Stone 100 lb.	32	0	0	—	38	4 0
Zoetelemoenen pr. 100	Oranges, per 100	2	3	1	—	5	0 0
Zout per mud.....	Salt per muid....	0	0	0	—	0	0 0
Zuurlemoenzap per ¼-aam.....	Lemon Juice per ¼-aum	0	0	0	—	0	0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h.	0	0	0	—	0	0 0
Zeep per pond.....	Soap per lb.....	0	0	0	—	0	0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 22, Wale-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, No. 10, Wale-street. } Proprietors
Agent in London:—F. AGAR, Esquire, Clement Lane Lombard-street.